

LEDNICKO | VALTICKÝ
HUDEBNÍ FESTIVAL

V. ROČNÍK
3/10-17/10/2020

Tak krásná jako měsíc,
tak zářící jako hvězdy,
byla jsi mně poslána z nebes
jako dar.

Vážení přátelé,
je mi opravdu velkou ctí přivítat Vás prostřednictvím stránek festivalového katalogu na pátém ročníku Lednicko-valtického hudebního festivalu tím spíše, že jsme společně prošli bouřlivým a v mnoha ohledech nelehkým rokem. Jak se ovšem říká: „Všechno zlé je pro něco dobré.“ Letošní, poněkud nenormální jaro mi dalo možnost, kterou jsem nikdy neměl a možná již nikdy mít nebudu – projet si kraj, do kterého již pět let každý podzim přivážíme skvělou hudbu a úžasné interprety, křížem krážem na kole. Zastavit se v místech, kde ještě nezazněl žádný z festivalových koncertů, a představovat si, jak ho v budoucnu rozezná zatím neznámá hudba. Dostal jsem vzácnou příležitost setkávat se daleko intenzivněji s lidmi, kteří tento kraj zbožňují stejně jako já a jsou pyšní na to, že se zde narodili a mohou zde žít. A jak jsem tak jezdil a díval se kolem sebe, s každým novým šlápnutím do pedálu jsem si více a více uvědomoval, že jestli něco k tomuto kraji patří, pak je to právě krása a estetika klasické hudby. Její noblesa, emoce, křehkost i síla. Jsem velmi šťastný, že festival úspěšně došel až k oné magické hranici pěti let, jež údajně prověřuje životaschopnost každého projektu. Když jsem festival zakládal, cítil jsem, že by mohl v budoucnu přinášet skvělé zážitky. A jsem nesmírně rád, že se tento předpoklad potvrdil a že se Lednicko-valtický hudební festival stal pro mnohé již tradičním podzimním svátkem hudby, ke kterému se hrdě hlásí. Každý rok se těším z Vašich pozitivních reakcí, které mně i celému týmu dodávají energii a motivaci vydržet. Upřímně, kdyby Vás nebylo, dávno bychom to vzdali, protože úspěch s sebou nese i nemalé překážky. Milí přátelé, užijte si na maximum vše, co Vám festival letos připravil. Sbalte si pomyslný kufr a procestujte s hudbou svět. Rozeznáte v sobě historii, díky níž nám všem koluje v žilách temperament mnoha národů, kultur a náboženství, které na tomto kousku země zanechaly svůj otisk. Obohaťte sami sebe touto myšlenkou a žijte s ní v harmonii. Věřím, že nás čeká krásný festival, že už nám všem bude jen dobře, a děkuji všem, kteří si k nám našli či najdou svou cestu. Děkuji ze srdce partnerům, mecenášům a dobrovolníkům, kteří Lednicko-valtický hudební festival podporují a díky jejichž loajalitě, pomoci a zájmu můžeme přetavovat své sny ve skutečnost. Shrnuto a podtrženo – děkuji všem, kteří pomáháte tvořit tento úžasný svátek hudby, pohody a radosti. Těším se s Vámi na viděnou a přeji nádherné festivalové zážitky!

ROZHOVOR KE STAŽENÍ

MgA. Jiří Partyka | ředitel a dramaturg LVHF

Vážení přátelé,
v jarních měsících jsem vyškrtával z diáře jednu akci za druhou. Byly to měsíce plné nejistoty a pozastavení veškerého společenského života. V této situaci si příprava hromadné akce překračující horizont několika dnů žádá velkou kuráž a já za ni organizátorům Lednicko-valtického hudebního festivalu velmi děkuji. Jen díky Vám – a lidem Vám podobným, kteří to nevzdali a organizují i přes všechny komplikace festivaly v českých, moravských a slezských městech – může živé umění tuto nejistou dobu přežít. V programu letošního ročníku jsou zastoupeni čeští i zahraniční umělci a jsem moc rád, že koncerty neproběhnou pouze na tradičních místech, ale že letos festival zavítá také do břevclavské synagogy či na zámek Wilfersdorf v Rakousku. Těší mě, že účastníci se mohou těšit nejen na hudební vystoupení, ale mimo jiné také na setkání s „malířem jižní Moravy“ Antonínem Vojtkem. Přeji organizátorům především odvahu, vytrvalost a koneckonců i trochu toho štěstí, které přeji – krom skvělého hudebního zážitku – i divákům. Věřím, že je rozmanitý program čerpající z multikulturních kořenů jihomoravského regionu zaujme.
PhDr. Lubomír Zaorálek | ministr kultury

Vážení přátelé,
i v tomto roce jsem rád převzal záštitu nad v pořadí již 5. ročníkem Lednicko-valtického hudebního festivalu. Koncerty klasické hudby pořádané v architektonických skvostech jižní Moravy si za tu dobu získaly srdce mnoha fanoušků a svým mezinárodním přesahem se staly nedílnou součástí hudebního kalendáře mnohých z nás. Také letos na podzim se nám na jihu Moravy představují přední světoví hudebníci a pěvci nejen z České republiky, ale i ze Slovenska a Španělska. Společně se budeme těšit z propojení hudby lidové s vytříbeností a elegancí klasického repertoáru. Věřím, že spojení kvalitní dramaturgie festivalu, uhrančivé architektury a zajímavého doprovodného programu přinese všem návštěvníkům mnoho krásných chvil na jižní Moravě.
JUDr. Bohumil Šimek | hejtman Jihomoravského kraje

Jihomoravský kraj

Vážení přátelé klasické hudby,
za velmi krátký čas se Lednicko-valtickému hudebnímu festivalu podařilo etablovat se v renomovanou kulturní akci jižní Moravy. Letos promlouvá k základně svých věrných hudebních fanoušků již popáté, překračující daleko hranice regionu, jehož architektonické klenoty – Lednicko-valtický areál stejně jako dolnorakouský zámek Wilfersdorf – jsou vystavěny v překrásných přírodních kulisách a připomínají nám bohaté kulturní dědictví, které se v tomto kraji za více než sedm set let svého působení podařilo vybudovat rodu Lichtenštejnů. I letos festival přesvědčuje mnohostranností a výjimečností svého programu, a to v roce, ve kterém jsme se naučili ocenit, jak důležité je prožívat hudbu živě a v pospolitosti, v otevřeném, veřejně přístupném prostoru. Proto přeji letošnímu ročníku festivalu jen vše nejlepší a všem jeho obdivovatelům výjimečný umělecký zážitek.
Maria-Pia Kothbauer | princezna z Lichtenštejna, velvyslankyně Lichtenštejnského knížectví v České republice

Milí přátelé klasické hudby,
Lednicko-valtický hudební festival je opět zde. Ve světle potíží, jimiž jsme společně prošli v první polovině roku, zní tato zdánlivě triviální věta jako malý zázrak. Když jsem svou zdravici pro tento festival psala vloni, nemohla jsem opomenout zmínit jeho příspěvek na prorůstání našich kulturních krajin a na sbližování českých a rakouských sousedů. Koronavirová krize nám všem letos připravila zatěžkávací zkoušku. Řada přeshraničních vazeb utrpěla újmu, mnoho společných akcí nemohlo proběhnout. Návrat Lednicko-valtického hudebního festivalu, který každoročně láká posluchače z obou sousedních zemí, je i proto skutečným svátkem. Víím, že letošní nejistota organizátorům v čele s Jiřím Partykou připravila mnoho nelehkých chvil. Tím spíše bych jim ráda vyslovila velké uznání za obětavost a oddanost skvělé věci. Vážení posluchači, přeji Vám, aby pro Vás koncerty v krásných kulisách bývalého lichtenštejnského panství na jižní Moravě byly radostí a potěšením.
JUDr. Ivana Červenková | velvyslankyně České republiky v Rakousku

Milí přátelé,
dočkali jsme se prvního půlkulatého výročí našeho hudebního festivalu. Festivalu, který si vytkl za cíl skloubit mimořádnou atraktivitu Lednicko-valtického areálu s mimořádnými uměleckými zážitky. Děje se tak sice jen jednou do roka, silné dojmy spojené s vynikajícími výkony interpretů nás všechny zúčastněné však doprovází až do úvodního koncertu ročníku dalšího. Jako starosta jsem mohl být u začátku tohoto festivalu a snad jsem i trochu přispěl k jeho úspěšnému startu. Za pět let již jistě starostou nebudu, o to důležitější je pro mne toto malé výročí. Chtěl bych tedy popřát festivalu a jeho organizátorům mnoho dalších úspěšných ročníků. Nemám v tomto směru žádné obavy, zvláště když jsem viděl, jak zdatně se vypořádávají se všemi nástrahami letošního roku, který podobným akcím zatím vůbec nebyl nakloněn. Užijme si tedy prosím společně krásnou hudbu a zpěv znějící v našich nejvzácnějších památkách.
RNDr. Libor Kabát | starosta Lednice

Vážený posluchači,
nápad Jiřího Partyky založit Lednicko-valtický hudební festival mě zaujal hned v prvním ročníku. Myšlenku LVHF jsem považoval za výborný kulturní počín, který bude důstojně reprezentovat krásy Lednicko-valtického areálu. Když jsem po našich osobních jednáních viděl, s jakou nedůvěrou se pan Partyka musel od počátku potýkat a jakou energii do projektu LVHF vkládal, ihned jsem se mu v rámci svých možností rozhodl s festivalem pomoci jak v rámci Břeclavi, tak i v dobrovolném svazku obcí LVA. Letos, kdy se koná již pátý ročník, mě skutečně velmi těší, že si tento, dnes již mezinárodní festival, našel velké množství příznivců a stal se neodmyslitelnou součástí Lednicko-valtického areálu. Jsem hrdý i na to, že se při něm každoročně může prezentovat také vstupní brána do LVA, město Břeclav. Poslech vážné hudby a účast na koncertech je pro mne vždy hlubokým kulturním zážitkem. Zejména díky tradičnímu novoročnímu koncertu Vídeňských filharmoniků mám osobně nejbliže ke skladbám Johanna Strausse ml., které mimo jiné letos na festivalu také zazní. Nejen proto všechny, kdo čtou tyto stránky a teprve zvažují okusit festivalovou atmosféru, upřímně zvu. Neváhejte, stojí to za to!

Všem ostatním přeji krásný poslech.
Bc. Svatopluk Pěček | starosta města Břeclavi

Vážený příznivci krásné hudby,
jsem velmi rád, že jsem mohl být u zrodu Lednicko-valtického hudebního festivalu, jehož páté narozeniny letos společně oslavíme. Od prvního ročníku se tento festival setkává nejen s velkým zájmem hudbymilovného publika, ale také s podporou nás, starostů měst a obcí tohoto regionu, a co je rovněž důležité, i místních firem a podnikatelů, kteří se postupně stávají mecenáši jednotlivých koncertů. Líbí se mi myšlenka propojení historických památek našeho regionu s krásnou hudbou. Vážná hudba se dostává nejen do velkých sálů, jako jsou kupříkladu zámecké jízdárny ve Valticích a v Lednici, ale také do komornějších prostor, které třeba ani místní lidé tolik neznají. Velkým zážitkem pro mne byl kupříkladu loňský koncert na záměčku Rendez-vous, kde zazněly skladby pro harfu a flétnu. Chci poděkovat panu Jiřímu Partykovi a celému jeho týmu spolupracovníků za jeho náročnou, ale přitom precizní práci při přípravě a organizaci LVHF. A popřát mu do dalších ročníků pevné nervy, nadšené posluchače a hodně radosti ze své práce.
Ing. Pavel Trojan | starosta města Valtice

Vážený přítel,
nemohu začít jinak, než okřídlenou frází „hudba spojuje“. Myslím, že není výstižnějšího slovního spojení, jež by vyjádřilo ambici Lednicko-valtického hudebního festivalu. Velmi si vážím toho, že město Mikulov má opět příležitost hostit jeden z jedinečných koncertů této výjimečné kulturní akce a naplnit tím výše uvedenou ideu. Po dlouhá léta se naše dva mikroregiony Mikulovsko a LVA rozvíjejí v přátelském duchu a již naši osvětlení předkové je utvářeli za existence rozličných hudebních těles a pod vlivem lidového muzicírování. Jsem přesvědčen, že letošní festival s ideou propojení klasické a lidové hudby vytváří velkou posluchačskou rodinu, kterou žádné hranice nerozdělují, a jsem velmi rád, že se naše město stalo její součástí.
Rostislav Košťál | starosta města Mikulov

ZFP GROUP Akademie

Vaše vzdělání – Váš kapitál

www.zfpa.cz

Facebook: @zfpakademie
Instagram: @zfpakademiecz

Milí přátelé,
je nám velkou ctí, že Vás jako generální partner pátého ročníku Lednicko-valtického hudebního festivalu můžeme z tohoto místa pozdravit a popřát Vám, abyste si sérii letošních koncertů užili plnými doušky. Jižní Morava byla vždy krajem dobrých, pracovitých, přímých a spolehlivých lidí, kteří odnepaměti toužili někam patřit a vždy uctívali své tradice. Jsme velice rádi, že i Lednicko-valtický hudební festival se pro mnohé z nás postupně stává neoddělitelnou součástí našeho regionu, synonymem vytváření hodnotných zážitků a místem setkávání lidí, jež spojuje zájem o krásu a kultivaci prostředí, ve kterém žijí. Právě proto jsme se rozhodli jej podporovat a inspirovat k tomu i ostatní, neboť cítíme poslání i povinnost pomáhat dobrým, kvalitním projektům v místě, ve kterém žijeme a podnikáme. Využijte tuto příležitost zastavit se a naplno vnímat krásy Lednicko-valtického areálu ve spojení s úžasnou hudbou. My osobně Vám k tomu společně s celou ZFP GROUP přejeme hodně pohody.

Jarmila a Vladimír Poliakovi
zakladatelé a hlavní akcionáři společnosti ZFP GROUP, generálního partnera LVHF

ROZHOVOR KE STAŽENÍ

Kostelíček zvoní, trucuť milá, trucuť,
slunéčko vše vidí, jen to nepřekrucuť,
dobře jsme se sešli, dobře rozejdeme,
který na kterého první zapomene.

DOPROVODNÝ PROGRAM

4. 10. | NE | 14:00

OBŘADNÍ SÍŇ ŽIDOVSKÉHO HŘBITOVA V BŘECLAVI
PŘEDNÁŠKA | RODINA KUFFNEROVA

Přednáší PhDr. Alena Káňová

7. 10. | ST | 16:30

MINARET LEDNICE
PŘEDNÁŠKA | ORIENTÁLNÍ MOTIVY V LEDNICKÉM PARKU

Přednáší doc. Ing. Přemysl Krejčířík, Ph.D.

17. 10. | SO | 18:00

STÁTNI ZÁMEK VALTICE – ŠPANĚLSKÁ KONÍRNA
SETKÁNÍ S AUTOREM | ANTONÍN VOJTEK

EDUKAČNÍ KONCERTY

5. 10. | PO

1. KONCERT | 9:00 | RADNICE VALTICE – VALTICKÁ VINÁRNA
2. KONCERT | 11:00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE

6. 10. | ÚT

3. KONCERT | 9:00 | SYNAGOGA BŘECLAV
4. KONCERT | 11:00 | ZÁMEK MIKULOV
Trio Českého rozhlasu

KONCERTY

3. 10. | SO | 19:00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE

1. KONCERT | VÍDEŇ · BRATISLAVA · BUDAPEŠŤ. METROPOLE POD TAKTOVKOU LIDOVÉ HUDBY
Janoska Ensemble

4. 10. | NE | 17:00 | BŘECLAVSKÁ SYNAGOGA

2. KONCERT | SHALOM KLEZMER
Ostrava Klezmer Band, Johana Černohorská (soprán)

9. 10. | PÁ | 19:00 | RYTÍŘSKÝ SÁL ZÁMKU LEDNICE

3. KONCERT | Z MÉHO ŽIVOTA
Pavel Haas Quartet

10. 10. | SO | 19:00 | ZÁMEK MIKULOV

4. KONCERT | STUDÁNKY INSPIRACE
Václav Hudeček (housle), Klára Blažková (zpěv), Jan Rokyta (cimbál, zobcové flétny)
Ensemble FLAIR, Janáčkův komorní orchestr

11. 10. | NE | 16:00 | RYBNIČNÍ ZÁMEČEK

5. KONCERT | POCTA VÍTĚZSLAVU NOVÁKOVI
Lobkowicz Trio

14. 10. | ST | 19:00 | ZÁMEK WILFERSDORF

6. KONCERT | FOLKLORECLASSIC. MYJAVSKÉ MELODIE
Markéta Janoušková (housle), Kristýna Janoušková (zpěv), Michal Horsák (cimbál)
Cimbálová muzika Jiřího Janouška

16. 10. | PÁ | 19:00 | ZÁMECKÉ DIVADLO VALTICE

7. KONCERT | ŠPANĚLSKÁ SMYSLNOST
Andrea González Caballero (kytara)
Host: Jiří Partyka (housle)

17. 10. | SO | 19:00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA VALTICE

8. KONCERT | ZÁVĚREČNÝ GALAKONCERT
Čechomor & Moravská filharmonie Olomouc
Jan Kučera (dirigent)

1. koncert

VÍDEŇ · BRATISLAVA · BUDAPEŠŤ METROPOLE POD TAKTOVKOU LIDOVÉ HUDBY

SOBOTA 3. ŘÍJNA | 19:00
ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE

Janoska Ensemble
Ondrej Janoska (housle)
Roman Janoska (housle)
František Janoska (klavír)
Julius Darvas (kontrabas)

hlavní partner

partneři

vinařství

PROGRAM

Johann Strauss ml. (1825–1899) | úprava Janoska Ensemble
Netopýr, předehra k operetě à la Janoska

Fritz Kreisler (1875–1962) | úprava Janoska Ensemble
Tři staré vídeňské tance
II. Liebesleid (Lásky žal)

František Janoska (1986)
Musette pour Fritz (Homage à Fritz Kreisler)

Astor Piazzolla (1921–1992) | úprava František Janoska
Adiós Nonino (Tango)

Pablo de Sarasate (1844–1908) | úprava Janoska Ensemble
Tarantella vs. Niška banja

— přestávka —

Johannes Brahms (1833–1897) | úprava Janoska Ensemble
Uherský tanec č. 1 g moll WoO 1 (Allegro molto)

Johann Sebastian Bach (1685–1750) | úprava Janoska Ensemble
Air z Orchestrální suity č. 3 D dur BWV 1068

František Janoska
Rumba for Amadeus

Roman Janoska (1989)
Hello, Prince!

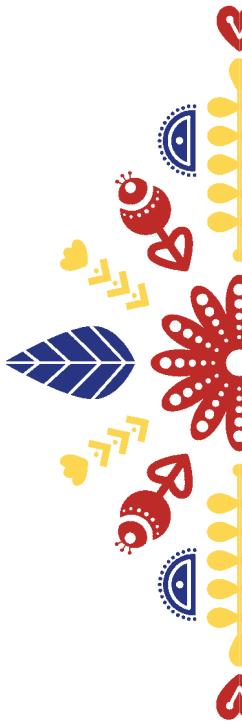
František Janoska
Cole over Beethoven

O PROGRAMU

Jste-li lovcem neopakovatelných zážitků, pak jste na koncertě Janoska Ensemble zcela správně. Skladby, které zazní, už totiž ve stejné verzi nikdy neuslyšíte. Zázračná, až neuvěřitelná schopnost členů kvarteta improvizovat dělá z každého jejich vystoupení unikát. Jedinečný „Janoska styl“ můžeme obdivovat hned v úvodní parafrázi na předeheru k operetě *Netopýr* **Johanna Strausse ml.**, kterou Janoska Ensemble přetvořil v kaleidoskop mnoha stylů – jazzu, balkánské hudby a samozřejmě valčíku, symbolu Vídně. Klikatou, nekonečnou spleť ulic a uliček rakouské metropole symbolizuje druhá polovina skladby, jež cituje známou ruskou píseň *Dorogoj dlinnoju* (Dlouhá cesta). Následující dvě kompozice se rovněž vztahují k Vídni. Jsou poctou jejímu rodákovi **Fritzi Kreislerovi**, houslovému virtuosovi první poloviny 20. století. Lyričtější *Liebesleid* (Lásky žal) evokuje atmosféru vídeňských kaváren počátku 20. století. Virtuózní improvizace na téma miniaturní *Schön Rosmarin* (Krásná rozmarýna) s názvem *Musette pour Fritz* je pak ukázkou obdivuhodné souhry a hráčské virtuozity všech členů ansámblu. Velkolepou klavírní introdukcí se poté přesuneme na americký kontinent. Tango *Adiós Nonino* vzniklo v New Yorku v roce 1959 jen pár dní po tragické smrti otce **Astora Piazzolly** – Vicenta Piazzolly přezdívaného Nonino (dědeček). Piazzolla do skladby vložil veškerou svou bolest znásobenou steskem po rodné Argentině. V závěru první části koncertu se ocitneme na Balkáně v rytmu srbského tance niška banja. „Jde o tanec velmi speciální, protože se tančí v devíti osminovém taktu, rytmu, který se objevuje jen zřídka a my ho velmi rádi používáme. V této skladbě jsme se ho pokusili spojit s tarantellou, což je italský tanec ve tří osminovém taktu. Tak vznikla skladba *Tarantella vs. Niška banja*,“ prozrazuje František Janoska.

Z druhé poloviny programu si vezmeme pod drobnohled tři závěrečné tituly. Skladby *Rumba for Amadeus* a *Hello, Prince* mají podobnou genezi. První, ve které si **František Janoska** pohrává s tématem Mozartova *Klavírního koncertu č. 21* střídavě v rytmu samby a rumby, vznikla pro jeho syna Amadea. Druhou napsal bratr Roman za podobných okolností. „Hráli jsme zrovna v Petrohradě, když mu zavolala manželka, že čekají miminko. Ještě ten den večer napsal z radosti virtuózní *Hello, Prince*. A protože mu volala 7. 8., je skladba v sedmi osminovém taktu,“ vzpomíná František Janoska. Koncert zakončí stylově dílo *Cole over Beethoven* inspirované slavnou klavírní sonátou *Měsíční svit* **Ludwiga van Beethovena**, jehož 250. výročí narození si letos připomínáme. „Je to úžasná skladba, a tak jsme si řekli, že ji musíme rozehrát i v ‚Janoska stylu‘. Opět jde o kombinaci klasiky a jazzu. Na jedné straně stojí Beethoven, na druhé americký skladatel **Cole Porter**. Jde o kombinaci Porterova *Night and Day* a *Měsíční sonáty*,“ dodává František Janoska a my nabízíme přímo na této stránce ke stažení poutavý rozhovor s tímto skvělým klavíristou, ve kterém se dozvíte více nejen o programu, ale i o Janoska Ensemble.

ROZHOVOR KE STAŽENÍ

„Janoska Ensemble je jedno z nejoriginálnějších uskupení, které se kdy pohybovalo v žánru klasické hudby, jazzu, latiny a dalších stylů, tvořeno extrémně talentovanými hudebníky. Jejich inspirace je nevyčerpatelná a zasluhuje si pozornost a nadšení každého z nás.“

Lalo Schifrin

JANOSKA ENSEMBLE

Bezprecedentní technická virtuosita, umění improvizace, jedinečná souhra a fascinující pohyb mezi vážnou hudbou, jazzem, popem, kubánskou rumbou nebo vídeňskou klasikou konce 19. století. Tak lze charakterizovat dnes již světově proslulý „Janoska styl“ populárního kvarteta, jež vzniklo v roce 2013 spojením dvou rodin s bohatou hudební tradicí čítající několik generací. Tvoří ho bratři Ondrej, Roman a František Janoskovi společně se svým švagrem, německo-maďarským kontrabasistou Juliem Darvasem. Dle svých vlastních slov se do hudebního světa jednoduše narodili. Studovali klasickou hudbu na hudebních akademiích ve Vídni, Grazu a Bratislavě a spojili tak svět spontánního muzicírování s vytříbenou estetikou a virtuositou klasické hudby. Dnes sami vedou mistrovské kurzy po celém světě, v rámci kterých zasvěčují nadané studenty všech kontinentů do umění improvizace a do svého unikátního „Janoska stylu“. V seznamu takových míst nechybí Hardingova univerzita v USA, Evropský hudební institut ve Vídni, Kronbergova akademie, Gstaad Menuhin Festival nebo SIRIUS Education Center v Soči. Každý rok za nimi jen do Bratislavy a Vídně přijíždí na pět set studentů z Hongkongu a Číny.

Za sedm let své existence účinkoval Janoska Ensemble na čtyřech kontinentech, mimo jiné v newyorské Carnegie Hall, Opeře v Sydney, Seoul Arts Center, vídeňském Musikverein, Elbphilharmonie v Hamburku nebo Concertgebouw v Amsterdamu. Ročně odehraje na sto dvacet koncertů. Jména jednotlivých členů se často objevují v souvislosti s dalšími významnými uměleckými tělesy a osobnostmi napříč žánry – Ádámem Fischerem, Julianem Rachlinem, Thomasem Hampsonem, Annou Netrebko, Yüsifem Eyvazovem, Bobbym McFerrinem, Michelelem Camilem, Richardem Gallianem nebo sedminásobným držitelem americké Grammy, zpěvákem Al Jarreau. Bohatá je rovněž jejich spolupráce s orchestry, kvartetem hostovalo s Vídeňskými a Berlínskými symfoniky, Orchestra Sinfonica Nazionale della RAI v Turíně, NDR Elbphilharmonie Orchester v Hamburku, Hongkongskou filharmonií, Filharmonií Brno, Sinfonietta Cracovia a řadou dalších. Janoska Ensemble exkluzivně nahrává pro prestižní vydavatelství Deutsche Grammophon. Hned jeho první album *Janoska Style* z roku 2016 získalo Zlatou desku a v současné době se blíží k desce Platinové. V roce 2019 vyšlo neméně úspěšné druhé album s názvem *Revolution* inspirované Beatles.

František Janoska je umělcem společnosti Bösendorfer, která laskavě zapůjčila koncertní nástroj pro vystoupení Janoska Ensemble v rámci Lednicko-valtického hudebního festivalu.

ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE – MULTIFUNKČNÍ CENTRUM

Komplex jízďáren, jenž začal dle představ knížete Karla Eusebia z Lichtenštejna budovat na přelomu let 1687–1688 Johann Bernard Fischer z Erlachu, představuje nejstarší původní dochovanou část lednického zámeckého areálu. Nachází se na jeho západním okraji, kde se napojuje v místě bývalého „loveckého dvora“. Jde o tříkřídlou dispozici rozšířenou o dvě krátká křídla na severní straně. Takto vzniklo přibližně čtvercové nádvoří přístupné třemi branami: monumentální tříosou branou, portikem v jižním křídle a dvěma analogickými, protilehlými, jednoosými branami, které akcentují vysoké štíty v křídle západním a východním. Po stranách štítů jsou volutová křídla přecházející do postamentů soch (vždy dvojice – nad západní branou Herakles a Hebe, Apollon a Artemis; nad jižní Poseidon a Afrodita, Zeus a Héra; nad východní Evropa a Asie, Afrika a Amerika). Na rovných úsecích stříšky (nad pilastry) se nachází dvojice váz s motivem koňské hlavy. Kvádrové pilastry nesou reliéfy lichtenštejnských erbů, v ploše štítů jsou plastické kruhové rámy. Jízdárny, rozsáhlé objekty pro účely chovu koní, který symbolizoval v období baroka prestiž, bohatství a moc, patřily k nezbytným součástem rezidenčních prostor vládnoucích rodů. Jinak tomu nebylo ani v Lednici, letním sídle knížecího rodu Lichtenštejnů. Původní Fischerův návrh upravil v duchu dobového vkusu v letech 1690–1691 italský architekt Domenico Martinelli. Dvě menší křídla navazující na západní a východní budovu, jimiž se objekt prostorově uzavřel, byla dostavěna až koncem 18. století.

2. koncert

SHALOM KLEZMER

NEDĚLE 4. ŘÍJNA | 17:00
BŘECLAVSKÁ SYNAGOGA

Johana Černohorská (soprán)

Ostrava Klezmer Band

Jaroslav Podžorski (housle)

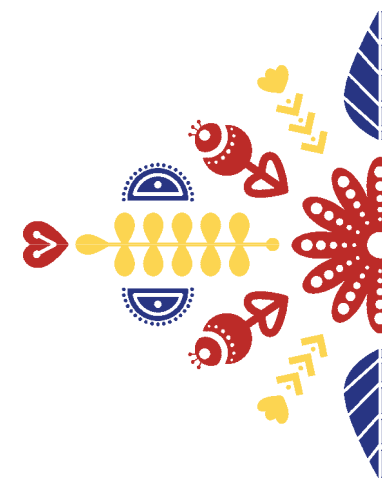
Krystyna Bezecny Przyhoda (viola)

Ondřej Janča (klarinet)

Anežka Gebauerová (akordeon)

František Panáček (klávesy, cajón)

Marek Pabjan (kontrabas)

partneři

mmgb Městské
muzeum
a galerie
Břeclav

vinařství

PROGRAM

Rumenisher Volekh (rumunská lidová)

Solomon Schmulevitz (1868–1943)
A Brivele der Mamen (Dopis matky)

Kolomeyka (lidová z Ukrajiny)

Lew Pollack (1895–1946)
Jack Yellen (1892–1991)
Yiddishe Mame (Židovská matka)

Jack Boogich
Boogich Bulgar

Itzik Manger (1901–1969)
Abraham Ellstein (1907–1963)
Yidl mitn fidl (Šumař se svými housličkami)

Harry Kandel (1885–1943)
A Nakht in gan eydn (Noc v rajske zahradě)

Biblický zpěv z Davidových žalmů
Chesed ve'emet (Setkají se milosrdenství a věrnost)

Freylekh (východoevropský lidový tanec)

Joseph Rumshinsky (1881–1956)
Chaim Tauber (1901–1972)
Shein vi di levone (Tak krásná jako měsíc)

Sholom Secunda (1894–1974)
Jacob Jacobs (1890–1977)
Bai mir bistu shein (Pro mne jsi půvab sám)

— program bez přestávky —

O PROGRAMU

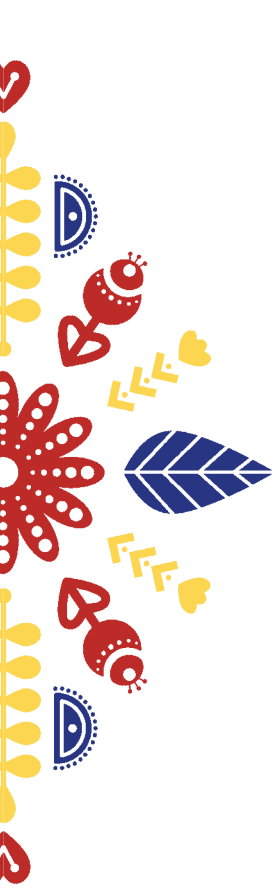
Klezmer je pro mnohé synonymem východoevropského židovského folklóru. Pravdou ovšem je, že jde o hudbu silně propojenou s chodem náboženského života a nelze ji tedy od liturgie zcela oddělit. Rozbíhá se tak repertoárově do dvou směrů: vedle písní v hebrejštině a jidiš na texty z Písma a extatických instrumentálních modliteb zvaných dojny nabízí i ryze světský repertoár – písně na lidové texty či populární tance jako bulgar, frejlech nebo kolomejka. V obou případech přináší zcela originální zvukový svět. „Každý nástroj v klezmer kapele využívá svých jedinečných zvukových možností, má své ozdoby, glissy, své krechtsy – pazvuky, nářky, „křupání“, zvuky, které v žádné jiné hudbě nenajdete. Jde o hru pocitů a nálad, do které se může stejně tak připojit akordeon, jako housle, klarinet či viola,“ říká violistka Krystyna Bezecny Przyhoda. Klezmerová hudba je společně s jazykem jidiš historicky svázána s židovskou větví Aškenázy, jež začala na konci středověku přesídlovat z Francie a Porýní do států východní Evropy. Zde se zejména na území dnešního Ruska, Moldávie a Ukrajiny zformoval v průběhu 19. století repertoár, do kterého proudily prvky hudby klezmerů, romských läutari, Řeků, Turků, krymských Tatarů a Bulharů. Stejně jako jazyk jidiš, absorbovala tak i klezmerová hudba vlivy většinových kultur, ve kterých klezmeři žili a tvořili. Do dalšího vývoje klezmeru silně zasáhla první migrační vlna v osmdesátých letech 19. století, po které se novou židovskou metropolí stalo město New York. „Pro klezmer i jazyk jidiš to byl obrovský milník, kdy se, to dobré staré začalo přelévat do úplně nového tvaru. Z dnešního pohledu začala vznikat komerční hudba. Nejznámějším pojmem z tohoto období je *Lower East Side*, kde vznikaly různé kluby a divadla jidiš, jejichž vrchol spadá zhruba do 20. let 20. století. Byť stále ještě v jazyce jidiš, přestává být klezmer ortodoxní, odklánějíce se od náboženských rituálů. Začínají do něj vstupovat typicky americké prvky,“ říká sopranistka Johana Černožorská.

Program koncertu se pohybuje na pomezí těchto dvou světů – tradičního, zastoupeného převážně v tancích, a nové „americké“ vlny. Zazní jedna z nejoblíbenějších písní dvacátých let na obou stranách Atlantiku *A Brivele der Mamen*, symbolizující příliv židů do Ameriky a zapomínání mladé generace na své kořeny, nebo velmi populární *Yiddishe Mame*, vykreslující archetyp trpící, rozervané židovské matky a jejích zločineckých dětí. Nechybí ani hit *Bai mir bistu shein*, který se stal na konci 30. let 20. století skutečným šlágreem poté, co ho v angličtině nazpívaly populární The Andrews Sisters a Ella Fitzgerald. „Pozitivní emoce, energie, dobrá nálada a ukázka jedinečné schopnosti přetvořit neštěstí v něco radostného. To je klezmer a to mě na něm ohromně baví,“ uzavírá Krystyna Bezecny Przyhoda naše povídání a vám, kteří chcete proniknout to tajů klezmeru mnohem hlouběji či se dozvědět více o tomto programu, nabízíme opět text ke stažení přímo na této stránce.

ROZHOVOR KE STAŽENÍ

OSTRAVA KLEZMER BAND

Ostrava Klezmer Band je originálním uskupením hudebníků z oblasti klasické hudby, jazzu, rocku, country a folklóru, které spojil společný zájem o interpretaci židovské hudby střední a východní Evropy zvané klezmer. Právě široký stylový záběr členů přispívá k originalitě hudebních aranžmá souboru. Jednotliví hráči jsou absolventy prestižních českých hudebních škol (Janáčkovy konzervatoře Ostrava, Fakulty umění Ostravské univerzity a dalších) a mistrovských kurzů vedených předními světovými interprety. Na svém kontě mají úspěchy z mezinárodních soutěží, například Karla Ditterse z Dittersdorfu ve Vidnavě nebo Josefa Muziky v Nové Pace. Působili či aktuálně působí ve významných uměleckých tělesech – Janáčkově filharmonii Ostrava, Janáčkově komorním orchestru, Národním divadle moravskoslezském a dalších. Vedle klasického hudebního školení je spojují právě bohaté zkušenosti z oblasti klezmer hudby.

JOHANA ČERNOHORSKÁ

Johana Černohorská začala již během studia operního zpěvu na Fakultě umění Ostravské univerzity spolupracovat s Czech Ensemble Baroque, vokálním souborem Adash a klezmer skupinou Naches. Právě díky spolupráci s Adash a Naches se dostala do kontaktu s židovskou hudbou a jazykem jidiš, které později studovala na Jewish Music Institute v Londýně. Je vítězkou několika soutěží – VI. ročníku Písňové soutěže Bohuslava Martinů v Praze, kde získala rovněž Cenu za interpretaci písně Bohuslava Martinů, Mezinárodní pěvecké soutěže Janáčkovy Hukvaldy, ze které si pro změnu odnesla Cenu za nejlepší interpretaci skladby Leoše Janáčka, a Pěvecké soutěže Olomouc. Při studiu na univerzitě se představila v titulních rolích několika oper. Ztvárnila například Laurettu v Pucciniho *Gianni Schicchim* či Zerlinu v Mozartově *Donu Giovannim*. Jako sólistka pravidelně vystupuje s Janáčkovou filharmonií Ostrava, Janáčkovým komorním orchestrem, Benda Quartetem a Moravskoslezskou Sinfoniettou. Rovněž spolupracuje s ostravským skladatelem Pavlem Helebrandem, v jehož vánoční zpěvohře na motivy valašských lidových her *Jezulátko* ztvárnila hlavní postavu Anděla v Národním divadle moravskoslezském.

BŘECLAVSKÁ SYNAGOGA

Původní dřevěná stavba z počátku 16. století byla zničena švédskými vojsky roku 1643. Koncem 17. století byla na místě dnešní synagogy postavena kamenná budova, jež byla několikrát přestavěna a až do druhé poloviny 19. století sloužila židovské obci. Vzhledem k nedostatečné kapacitě však byla zbořena a v roce 1868 ji díky starostovi židovského města Davidu Kuffnerovi nahradil nový templ. K definitivním úpravám došlo o dvacet let později dle návrhu vídeňského architekta Maxe Fleischera. Budova sloužila až do německé okupace bohoslužebným účelům, poté byla využívána jako sklad. V 90. letech 20. století prošla náročnou rekonstrukcí a nyní ji využívá Městské muzeum a galerie Břeclav. Od roku 2009 se v synagoze nachází stálá expozice „Židovská Břeclav“ zobrazující bohatou historii a tradici židovské komunity regionu. Mimo to se zde konají krátkodobé výstavy a kulturní akce. Břeclavská synagoga byla prohlášena za chráněnou kulturní památku. Je postavena v novorománském slohu s četnými orientálními maurskými prvky v interiéru. Severozápadní průčelí se pyšní mohutným štítem se středovým kruhovým motivem završeným kamenným desaterem s dvěma věžičkami na okrajích. Nad hlavním vstupem je hebrejský nápis „Vcházejte do bran Jeho s díkyčiněním, do síní Jeho s chválami“ (Žalm 100, 4). Dvěma bočními vchody se vstupuje na schodiště vedoucí na ženskou tribunu podepřenou deseti štíhlými sloupy s dórskými hlavicemi. Prostor haly završuje plochý trámový strop s působivou výmalbou, z něhož visí mohutné dekorativní lustry.

3. koncert

Z MÉHO ŽIVOTA

PÁTEK 9. ŘÍJNA | 19:00
RYTÍŘSKÝ SÁL STÁTNÍHO ZÁMKU LEDNICE

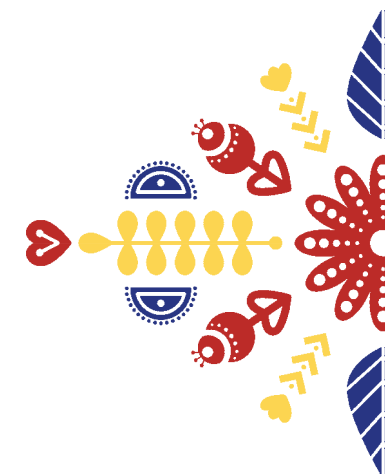
Pavel Haas Quartet

Veronika Jarůšková (1. housle)

Marek Zwiebel (2. housle)

Pavel Nikl (viola)

Peter Jarůšek (violoncello)

hlavní partner

partneři

vinařství

PROGRAM

Bedřich Smetana (1824–1884)

Smyčcový kvartet č. 1 e moll „Z mého života“

I. Allegro vivo appassionato

II. Allegro moderato a la polka

III. Largo sostenuto

IV. Vivace

— přestávka —

Leoš Janáček (1854–1928)

Smyčcový kvartet č. 2 „Listy důvěrné“

I. Andante. Con moto. Allegro

II. Adagio. Vivace

III. Moderato. Adagio. Allegro

IV. Allegro. Andante. Allegro

O PROGRAMU

„Můj domov se tolik zakořenil v mém srdci, že pouze tam najdu své skutečné štěstí. Jemu se hodlám obětovat,“ píše **Bedřich Smetana** ze švédského Göteborgu. Přes svou lásku k vlasti a inspiraci v české lidové hudbě však jeho hudební odkaz dalece přesahuje hranice čistě národní, české hudby, ovlivněn Wagnerem, Berliozem či Lisztem. „Když se na Smetanu podíváme z kompozičního hlediska, uvidíme fantastickou, úžasnou kompoziční práci, intelektuálně promyšlenou a přitom znějící velmi přirozeně. Z tohoto pohledu jednoznačně patří mezi světové skladatele,“ říká violoncellista Pavel Haas Quartet, Peter Jarůšek. *Smyčcový kvartet č. 1 e moll „Z mého života“* vznikl v roce 1876, kdy už byl skladatel zcela hluchý. Vyobrazil v něm celý svůj život: své mládí, lásku k první ženě Kateřině Kolářové i boj s nepřízní osudu. Sám píše o první větě kvartetu: „Nevýslovné toužení po něčem, co jsem nemohl vyslovit, a též výstraha quasi mého hudebního neštěstí; ten dlouho znějící tón ve finále povstal z tohoto počátku; jest to ono osudné pískání nejvyšších tónů v uchu mém, které v roce 1874 mně oznamovalo mou hluchotu.“ „Jakkoliv je kvartet *Z mého života* zprofanovaný, tak jde o úžasný kus hudby. Silný, upřímný, nevím, nechci se pouštět do nějakých klíšé, ale je to jedna z našich nejoblíbenějších skladeb a rádi ji hrajeme. Najdete v ní boj s osudem, českou melodiku, takové přenádherné pohazení, souboj s neodvratným, se životem, jak je nám daný, a na konci potom smíření a strašně silná, přitom intimní naděje. Krásné, krásné dílo, pomalá věta jedna z nejkrásnějších vůbec,“ dodává emotivně Peter Jarůšek.

Dne 29. ledna 1928 píše **Leoš Janáček** z Hukvald Kamile Stösslové: „Začal jsem pracovat kvartet; dám mu jméno *Milostné listy*. Už mohu o nich i hudebně psát.“ O tři dny později na svou korespondenci navazuje: „Teď začal jsem psát něco pěkného. To bude náš život v tom. Myslím, že to bude rozkošně znět. Vždyť těch našich milých příhod bylo už dost! To budou ohníčky v mé duši a rozpálí ji do nejkrásnějších melodií. Považ jen! Prvé číslo jsem již udělal na Hukvaldech. Ten dojem, jak jsem Tě poprvé uviděl! Teď pracuji na druhém čísle; myslím, že se to rozbleskne na tom luhačovském horkém [text nečitelný – přeškrtnutý Kamilou Stösslovou]. Celek bude obzvláště drzet zvláštní nástroj. Jmenuje se viola d’amour – viola lásky. Ach, těším se na to! V té práci budu já vždy jen s Tebou! Nikdo třetí vedle nás.“ Mezi 8. a 18. únorem putuje ke Kamile další dopis: „Dnes se mi zdařilo to číslo, „když se země chvěla“. To bude to nejlepší. Inu, bylo to úžasně krásné! A bylo to pravdivé. Na to mohou nasedat jen ty nejpěknější melodie. Ještě ať se mi zdaří to poslední číslo. To bude jako strach o Tebe.“ O den později byl *Smyčcový kvartet č. 2 „Listy důvěrné“* dokončen. Ve kterém místě se země zachvěla a proč se nepoužívá Janáčkem zamýšlená viola d’amour? Odpovědi na tyto a mnoho dalších otázek najdete v rozhovoru s Peterem Jarůškem. Na závěr jen dodejme, že nahrávky Pavel Haas Quartet obou uváděných děl byly ověřeny prestižní britskou Cenou Gramophone.

ROZHOVOR KE STAŽENÍ

PAVEL HAAS QUARTET

Pavel Haas Quartet založila v roce 2002 Veronika Jarůšková s violistou Pavlem Niklem. Do světové elity v oblasti komorní hudby se soubor katapultoval vítězstvími v Mezinárodní interpretační soutěži Pražské jaro a Premio Paolo Borciani v italském Reggio Emilia v roce 2005. V roce 2006 vydalo kvarteto první z řady svých mezinárodně ceněných nahrávek s díly Leoše Janáčka a Pavla Haase a hned toto debutové album získalo mimo jiné Cenu Gramophone a BBC Music Magazine Award. Následovala Cena ECHO Klassik v kategorii „Rising Star“ v roce 2007 a účast v prestižním programu BBC New Generation Artists v letech 2007–2009. V roce 2010 obdrželo kvarteto mimořádné stipendium nadace Borletti-Buitoni Trust, jež podporuje nejnadanější mladé umělce světa. Tyto úspěchy otevřely Pavel Haas Quartet cestu na nejvýznamnější světová koncertní pódia, na kterých pravidelně účinkuje dodnes. V této sezoně ho čeká kompletní provedení smyčcových kvartetů Bohuslava Martinů v londýnské Wigmore Hall a dále koncerty v Elbphilharmonie v Hamburku, Teatro della Pergola ve Florencii, BOZAR v Bruselu, Concertgebouw a Muziekgebouw v Amsterdamu, Herkulessaal v Mnichově, turné v USA a řada dalších akcí. Jak již bylo řečeno, soubor se pyšní mimořádně oceňovanou diskografií. Doposud nahrál sedm alb, z nichž šest získalo Cenu Gramophone a zatím poslední (sedmé) s kvartety Dmitrije Šostakoviče z října 2019 bylo londýnskými Timesy zařazeno mezi 100 nejlepších nahrávek roku napříč žánry. Z dalších ocenění jmenujme francouzský Diapason d'Or za nahrávku díla Sergeje Prokofjeva a dvě BBC Music Magazine Awards za již zmiňovanou první nahrávku s kvartety Leoše Janáčka a Pavla Haase a za smyčcové kvartety Bedřicha Smetany. Sympatie patří souboru i za to, že nahrává exkluzivně pro české vydavatelství Supraphon. Pavel Haas Quartet nese jméno českého skladatele Pavla Haase (1899–1944), který byl v roce 1941 uvězněn nacisty v Terezíně a o tři roky později umučen v koncentračním táboře v Osvětimi. Hudební odkaz tohoto nejnadanějšího žáka Leoše Janáčka zahrnuje tři skvostné smyčcové kvartety.

STÁTNÍ ZÁMEK LEDNICE - RYTÍŘSKÝ SÁL

Dnešní vzhled zámku pochází z let 1846–1858, kdy jej nechal kníže Alois II. z Lichtenštejna přebudovat na reprezentační letní sídlo v duchu anglické tudorovské gotiky. Novogotická přestavba z něho vytvořila romantické sídlo obklopené jedním z největších evropských parků (téměř 200 ha) s palmovým skleníkem, benátskou kašnou, římským akvaduktem, čínským pavilonem, minaretem a umělou zříceninou Janův hrad. Lednicko-valtický areál byl v roce 1996 zapsán do seznamu světového dědictví UNESCO. Díky síťové klenbě, jež napodobuje anglickou hradní architekturu, vytváří Rytířský sál dojem hradní síně. Ozdobné detaily klenebních svorníků a patek nejsou, stejně jako žebra, tesány z kamene, ale vyrobeny z drceného vápence ve formách. Na konzolách podél stěn jsou vystavena rytířská brnění. Starobylost podtrhuje dřevěné obložení stěn, zdobené gotickými ornamenty, a kolekce flanderských lustrů. Truhla opatřená zlatou polychromií je romantickou kopií středověkého originálu. Další truhlu, originál z počátku 16. století, zdobí hvězdíkové obrazce a kovové aplikace. Pochází z Katalánska a objevují se na ní maurské zdobné prvky. Z oken Rytířského sálu je možné vidět štíhlou věž minaretu, jednu z dominant lednického parku. Cesta do Rytířského sálu vede přes vstupní halu, která prostupuje dvě patra zámku a je zakončena náročně vyřezávaným kazetovým stropem. Na něm je zavěšen monumentální mosazný lustr se 116 rameny o váze 690 kilogramů. Na dřevěném obložení nad samonosným schodištěm byla rozvěšena rodová galerie. Z původních jedenácti portrétů předků Lichtenštejnů ze 14.–16. století zde zůstaly pouze tři, znázorňující Emanuela, Gundakara a Filipa Erasma. Ostatní obrazy byly koncem druhé světové války v rámci záchrany uměleckých děl a předmětů odvezeny do Vaduzu, hlavního města Lichtenštejnského knížectví. Jako připomínka vojenské slávy byly v předpokoji umístěny dva vojenské prapory husarského pluku z roku 1801, kterému velel kníže a maršál Jan I. Josef, vojevůdce a diplomat z dob napoleonských válek. Prapory s autentickými žerděmi i řemeny nesou nápisy „Pro rege et patria“ (Za krále a vlast).

4. koncert

STUDÁNKY INSPIRACE

SOBOTA 10. ŘÍJNA | 19:00
ZÁMEK MIKULOV

Václav Hudeček (housle)

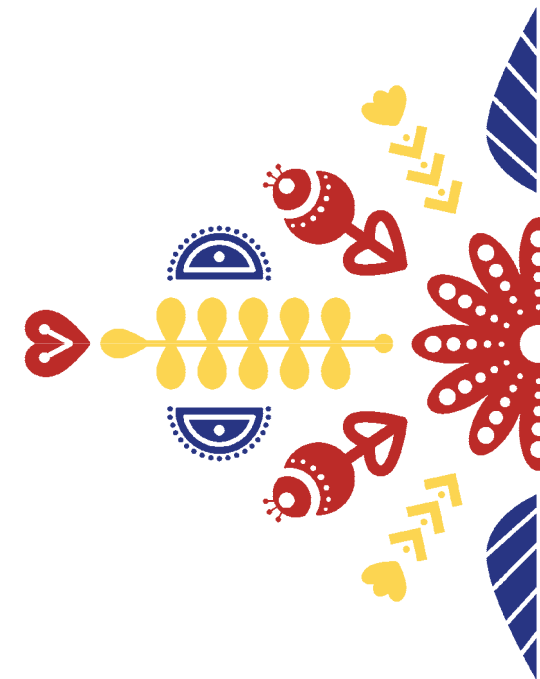
Klára Blažková (zpěv)

Jan Rokyta (cimbál, zobcové flétny)

Ensemble FLAIR

Janáčkův komorní orchestr

Jakub Černožorský (koncertní mistr JKO)

hlavní partner

**CZECH
FUND**

ČESKÉ
INVESTIČNÍ
FONDY

partneři

MAKPAK
Místní akční skupina, rozvoj a spolupráce

vinařství

PROGRAM

Jan Rokyta (1969)
Okolo Hradišta aneb Flair Exercise Vocal

Leó Weiner (1885–1960)
Divertimento č. 1 op. 20
I. Jó alapos csárdás (Čardáš) – *II. Rókatánc* (Liščí tanec) –
III. Marosszéki keringős (Točivý tanec z Marosszéku) –
IV. Verbunkos (Tanec rekrutů) – *V. Csördögölő* (Selský tanec z Transylvánie)

Pablo de Sarasate (1844–1908)
Cikánské melodie op. 20
I. Moderato – *II. Lento* – *III. Un poco più lento* – *IV. Allegro molto vivace*

— přestávka —

Jan Rokyta
Ej, láska, láska

Leoš Janáček (1854–1928) | úprava Jarmil Burghauser
Po zarostlém chodníčku, 1. část JW VIII/17
I. Naše večery – *III. Pojďte s námi!* – *IV. Frýdecká Panna Maria*

Jan Rokyta
Valašské sonety pro ženský hlas a smyčce (světová premiéra)

Béla Bartók (1881–1945)
Rumunské lidové tance Sz. 68, BB 76
I. Joc cu băță (Tanec s holí) – *II. Brâul* (Šerpový tanec) –
III. Pê-loc (Na místě) – *IV. Buciumeana* (Tanec z Buciumu) –
V. Poargă românească (Rumunská polka) – *VI. Mărunțel* (Rychlý tanec)

Maurice Ravel (1875–1937)
La Tzigane M. 76

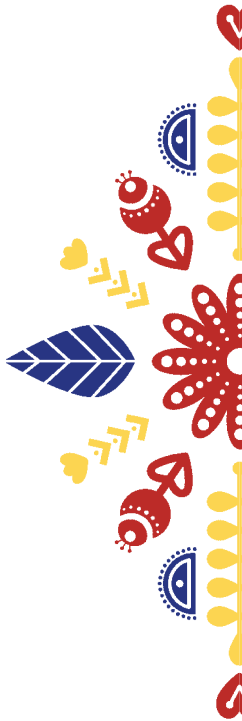
O PROGRAMU

Do programu plného barev, energie a nečekaných nástrojových kombinací vstoupíme velmi svižně na vlně funky motivů skladby *Flair Exercise Vocal*. „Její vznik je spojen se začátky souboru, kdy jsme se hodně sehrávali na určitých komplikovaných rytmech,“ říká umělecký lídr FLAIRu **Jan Rokyta**. Následuje dílo **Leó Weinera**, jenž se ve své době, stejně jako Bartók, s nadšením zajímal o maďarskou lidovou hudbu. Sám se sběru lidových písní nevěnoval, ale nechával se inspirovat, což je znát i v jeho *Divertimentu* č. 1 z roku 1923. Jde o romantizující verzi pěti maďarských tanců. Vedle verbuňku nebo čardáše uslyšíme ve druhé větě tzv. „liščí tanec“, nechvalně proslulý z loveckých plesů 16. až 18. století, kdy se pomocí švihadel vyhazovaly do vzduchu živé lišky. Zvláštním milovníkem této záliby byl saský kurfiřt August Silný. My se ale rychle přesunme do Španělska za **Pablem de Sarasatem**, jehož virtuózní *Cikánské melodie* uzavrou první polovinu koncertu. „Melodii, která se stala jejich hlavním tématem, obsahuje již manuskript z Trenčína z 18. století. Sarasatemu ji tedy musel někdo zprostředkovat, možná cikánští primáši jako János Bihari nebo Czinka Panna, kteří hodně cestovali a určitě ji měli ve svém repertoáru,“ rozkrývá tuto záhadu Jan Rokyta. Jak vidno, hudba se v minulosti úspěšně šířila i bez internetu!

Druhou část programu zahájíme písní *Ej, láska, láska*, která v roce 2015 získala titul absolutního vítěze mezinárodní soutěže rozhlasových snímků Grand Prix Svetozára Stračinu, a následuje výběr z první řady původně klavírních skladeb **Leoše Janáčka** *Po zarostlém chodníčku* v úpravě pro smyčcový orchestr. Dílo vznikalo paralelně s operami *Osud* a *Její pastorkyňa*. Jde o jakýsi skladatelův osobní deník, ve kterém se vyrovnává se smrtí dcery Olgy, jež zemřela v roce 1903 na tyfus. Světovou premiéru skladby Jana Rokyty přibližujeme na straně 39, a tak přeskočme k *Rumunským tancům* **Bély Bartóka**. „Svým vznikem v roce 1915 spadají do Bartókova folklórního období. Bartók v nich použil materiál posbíraný v Transylvánii v severozápadním koutu Rumunska u měst Oradea a Satu Mare. Na rozdíl od originálu ale opatřil melodie zcela jiným harmonickým materiálem,“ říká Jan Rokyta, který se ujme sólového partu na lidové flétny. V závěru koncertu opět dostanou prostor housle z dílny Carla Bergonziho z počátku 18. století Václava Hudečka. „**Maurice Ravel** a jeho *Cikánka* míří k impresionismu. Jde tedy už o modernější hudbu, ale velmi srozumitelnou. Houslista v ní začíná sám kadencí, která má navodit atmosféru improvizace,“ uvádí nás do světa Ravelovy hudby Václav Hudeček. Umělci si ve skladbě dovolí jednu odvážnou inovaci, když původně předepsanou harfu nahradí cimbál. „Jakmile skončí kadence, následují v houslích dvojhmatové trylky, do nichž zaznívá v originální verzi harfové sólo. Jsem rovněž plný očekávání, protože jsem *Cikánku* nikdy s cimbálem nehrál ani neslyšel. Ale myslím, že Ravel by byl rád, kdyby mu ji nějaký pořádný moravský cimbalista v jeho době zahrál. Určitě by pak použil raději cimbál než harfu!“ dodává Václav Hudeček s úsměvem. Rozhovor s touto významnou osobností české kultury, ve kterém mimo jiné vypráví i o své lásce k létání, lze opět stáhnout přímo z této stránky.

ROZHOVOR KE STAŽENÍ

JAN ROKYTA

Virtuóz na cimbál a zobcové flétny, multiinstrumentalista, skladatel, aranžér, hudební publicista, režisér a neúnavný propagátor lidové hudby Jan Rokyta ml. začínal svou hudební kariéru v Cimbálové muzice TECHNIK Ostrava svého otce Jana Rokyty st. V letech 1988–1992 byl stálým hostem Brněnského rozhlasového orchestru lidových nástrojů a Orchestru ľudových nástrojov Rádia Bratislava. V roce 1992 odešel do Nizozemí, kde v letech 1995–2002 působil jako sólista a hudební realizátor v orchestru Mezinárodního folklórního divadla v Amsterdamu a v sezoně 2007/2008 jako hudební ředitel tohoto tělesa. Během této éry se rovněž intenzivně věnoval soudobé hudbě, spolupracoval se soubory ASKO/Schönberg Ensemble, Nederlands Blazers Ensemble, Nieuw Ensemble, œnm . österreichisches ensemble für neue musik nebo Klangforum Wien. Premiéroval skladby pro cimbál Klaase de Vriese, Florianu Maiera či Patricku van Deurzena a v jeho repertoáru nechybí ani náročné kompozice Pierra Bouleze nebo Györgyho Kurtága. Jako cimbalista spolupracoval s Vídeňskou filharmonií, Concertgebouworkest Amsterdam, Radio-Symfonieorchester Südwestrundfunk Stuttgart či Symfonickým orchestrem Slovenského rozhlasu. V posledních letech pravidelně vystupuje jako sólista se slovenským barokním souborem Solamente Naturali, s nímž mimo jiné účinkoval na prestižních festivalech Trigonale v Rakousku, Boston Early Music Festival v USA nebo festivalu Cervantino v Mexiku.

Za dobu své umělecké kariéry spolupracoval s celou řadou osobností: ve folklórním světě s Jarmilou Šulákovou, Miroslavem Dudíkem, Štefanem Molotou, Darinou Laščiakovou, Jindřichem Hovorkou, ve světě židovské hudby pak především se zpěvačkou Shurou Lipovsky, se kterou hostoval na mezinárodních festivalech v Krakově, Výmaru a Amsterdamu. Spolu se svou manželkou Liselotte tvoří Jan Rokyta duo Panovy flétny a cimbálu. V roce 2014 založil nadžánrové uskupení Ensemble FLAIR.

Jeho skladatelská činnost zahrnuje zejména tvorbu pro Ensemble FLAIR, barokní soubor Solamente Naturali a příležitostně také píše pro Vojenský umělecký soubor ONDRÁŠ a zahraniční ansámble jako Flautando Köln nebo London Recorder Quartet. Inspiraci pro svou tvorbu hledá ve svých kořenech – v hudbě lidové, s těžištěm především ve východní Evropě. Od roku 2015 je uměleckým ředitelem Mezinárodního hudebního festivalu Musica Pura v Ostravě. Působí v Českém rozhlase Ostrava jako dramaturg, producent a moderátor koncertního cyklu „Zpěvem k srdci“ a externí hudební redaktor pořadů „Zazpívejte si s námi“ a „Píseň domova“. Spolupracuje s Českou televizí a Radio Bremen. V letech 2014–2018 byl předsedou poroty celostátní dětské soutěže lidové písně Zpěváček.

Jan Rokyta vystudoval hru na cimbál na Konzervatoři v Bratislavě (Ludmila Dadáková) a barokní zobcové flétny na Sweelinckově konzervatoři v Amsterdamu (Walter van Hauwe a Paul Leenhouts). Vedle těchto a mnoha dalších nástrojů ovládá například také hru na arabskou citeru nebo arménský duduk.

*„Spěšej by ze skaly voděnka kapkala, než bych já, synečku, o tě zaplakala.
Že ty mne opúšťáš, teho sa nebójím, nájdú si iného, o tebe nestójím.“*

Moravské Valašsko je mi z folklórních regionů nejbližší. Pochází odsud má rodina, mám zde mnoho přátel a cítím zde nějakým způsobem svůj původ. Odkaz místního obyvatelstva, pastevců, kteří přišli z východních krajů a přinesli si s sebou své melodie, nástroje a samozřejmě řemeslo, mě naprosto fascinuje a troufnu si říci, že i umělecky utváří. Ve vsí skromnosti vnímám sebe sama jako součást této kultury. Valašsko disponuje krásným slovesným materiálem a vzácnými archaickými melodiemi. Právě na lidových textech a na verších básníka Josefa Kaluse jsem vystavěl své *Valašské sonety*, čtyři miniatury na milostné texty pro ženský hlas a smyčcový orchestr. Zpívá se v nich nejen o milostném štěstí – vždyť láska není jen radost a může přinášet i zklamání – ale také o lásce k rodnému kraji.

Každá skladba je jen odrazem chvíle, ve které vznikne. Přesto jsou mé *Valašské sonety* dopovězením dávného příběhu. Příběhu těch, kteří nám prostřednictvím hluboké poetiky slova zanechali zprávu o svém životě.

Jan Rokyta

ROZHOVOR KE STAŽENÍ

VÁCLAV HUDEČEK

Houslový virtuóz Václav Hudeček zahájil svoji strmou cestu mezi českou a mezinárodní interpretační elitu v šedesátých letech, když ve věku patnácti let vystoupil dne 12. listopadu 1967 na koncertu s Královskou filharmonií v Londýně. O den později ho slyšel legendární David Oistrach, předpověděl mu velkou budoucnost a nabídl mu svou pedagogickou pomoc. Žákem tohoto velkého Mistra byl od roku 1970 až do Oistrachovy smrti v roce 1974. Zároveň absolvoval studium na pražské Akademii múzických umění ve třídě profesora Václava Snítla. Od svého londýnského debutu vystupoval na nejprestižnějších pódiiích světa – v newyorské Carnegie Hall, Royal Festival Hall v Londýně, Suntory Hall v Tokiu nebo v Opeře v Sydney. Účinkoval s nejlepšími světovými orchestry – Berlínskými filharmoniky, Cleveland Orchestra, NHK Symphony Orchestra v Tokiu, Gewandhausorchester v Lipsku a dalšími, a na světových festivalech v Salcburku, Ósace, Istanbulu, Perthu nebo Helsinkách. Jeho repertoárové spektrum sahá od starých mistrů až po díla 20. století (Janáček, Prokofjev) a skladby soudobých českých autorů (Milan Kymlička, Luboš Fišer, Otmar Mácha). K odkazu Davida Oistracha a dalších velikanů ruské houslové školy se stále hlásí, jak dokazuje jeho spolupráce a četné nahrávky například s Dmitrijem Sitkovetskyem nebo Pavlem Koganem. Jeho nahrávka Vivaldiho *Čtvera ročních dob* (album *Le Quattro Stagioni*) s dirigentem Pavlem Koganem je od roku 1992 stále nejúspěšnějším nahrávacím projektem v České republice, za který obdrželi oba interpreti Zlatou a v roce 1997 dokonce Platinovou desku.

Václav Hudeček se rovněž velmi intenzivně věnuje české nastupující umělecké generaci pořádáním každoročních letních houslových kurzů v Luhačovicích, představováním jejích nejlepších absolventů na svých koncertech a v rámci tradičních vánočních turné nebo na svém festivalu Svátky hudby v Praze. Mezi absolventy luhačovické Akademie Václava Hudečka patří celá plejáda vynikajících mladých českých houslistů – Josef Špaček, Jan Mráček, Marek Pavelec, Markéta Janoušková nebo Marie Hasoňová. V roce 2007 bylo Václavu Hudečkovi u příležitosti státního svátku 28. října uděleno z rukou prezidenta republiky Václava Klause vysoké státní vyznamenání „Za zásluhy o stát v oblasti kultury a umění“. V roce 2012 obdržel u příležitosti svého životního jubilea stříbrnou medaili hlavního města Prahy z rukou primátora Bohuslava Svobody a o dva roky později se stal čestným občanem Prahy 2. V roce 2015 ho jako zatím jediného Čecha v historii vyznamenal prezident Italské republiky řádem „Rytíře italské hvězdy“ (Cavaliere dell’Ordine della Stella d’Italia).

ENSEMBLE FLAIR

Jan Rokyta (umělecký vedoucí, cimbál), Klára Blažková (zpěv), Jiří Pivovarčík (klarinet), Petr Vala (housle), Jiří Pospěch (viola), Lukáš Švajda (kontrabas)

Svým nástrojovým obsazením vychází Ensemble FLAIR z moravské lidové tradice. Zde na Moravě se všichni jeho členové narodili, zde žijí a naplňují svět hudbou a zpěvem. Obsahem přináší FLAIR symbiózu hudby lidové a klasické, inspirován folklórním odkazem Leoše Janáčka, Bély Bartóka, Igora Stravinského, hudebním bohatstvím moravských, slezských a slovenských folklórních regionů, poezií Petra Bezruče, Josefa Kainara či Josefa Kaluse nebo hudbou karpatských hudeců a bukureštských Romů. Originální esenci dodávají jeho repertoáru skladatelské kreace zakladatele a uměleckého lídra Jana Rokyty ml. Soubor vznikl v roce 2014. Jeho členové mají zkušenosti jak z folklórních souborů, tak prošli klasickým hudebním vzděláním. Právě výborná technická a interpretační vybavenost hráčů dává FLAIRu jeho charakteristický zvuk a dovoluje mu přesahy i do jiných hudebních žánrů. Po úspěšném startu v rozhlasovém cyklu „Zpěvem k srdci“ získal soubor v roce 2015 titul absolutního vítěze v mezinárodní soutěži rozhlasových snímků Grand Prix Svetozára Stračina za hudební zpracování moravské lidové písně *Ej, lásko, lásko*. Natočil celkem pět CD, z toho dvě profilové nahrávky: *Od pramenů k moři...* pro vydavatelství Indies Happy Trails a *Kapka ke kapce*, která vyšla letos v září. Významně se také podílel na nahrávce zpěvačky Kláry Blažkové *V klíně rodných hor*, která získala obdiv kritiků i posluchačů napříč celým žánrovým spektrem. Vytvořil rovněž řadu snímků pro Český rozhlas, Českou televizi a TV Noe.

KLÁRA BLAŽKOVÁ

Přes své mládí má na svém kontě již tři profilové kompaktní disky: *Laštověnka lítá* (2007), *BROLN uvádí Kláru Blažkovou a její přátele* (2010) a *V klíně rodných hor* (2016). Její kariéru odstartovalo druhé místo v celostátní soutěži dětských interpretů lidových písní Zpěváček, které jí otevřelo cestu ke spolupráci s Brněnským rozhlasovým orchestrem lidových nástrojů, Orchestrem lidových nástrojů Rádia Bratislava a s legendární ostravskou Cimbálovou muzikou TECHNIK. Následovala spolupráce se Zdeňkem Kašparem, primášem cimbálové muziky Jasénka, s rožnovskou cimbálovou muzikou Soláš, Valašským orchestrem lidových nástrojů a cimbálovou muzikou a taneční skupinou Kotár. Od roku 2007 je kmenovou sólistkou Brněnského rozhlasového orchestru lidových nástrojů. Její talent a umělecká všestrannost ji zavedly i do jiných žánrů: staré hudby (spolupráce s Musicou Floreou a Canticum Camerale), jazzu či hudebního divadla. V roce 2015 získala společně s Ensemble FLAIR titul absolutního vítěze v mezinárodní soutěži rozhlasových snímků Grand Prix Svetozára Stračina za píseň *Ej, lásko, lásko*. V roce 2017 přidala ve stejné soutěži v konkurenci čtyřiceti šesti snímků z celého světa ještě třetí místo za nahrávku stereofonní kompozice Jana Rokyty *V klíně rodných hor* a v roce 2019 cenu za nejlepší technické zpracování multiplaybackové kompozice *Jánské*, kterou nazpívala spolu se slovenskou zpěvačkou Denisou Hanušovskou. Vedle zpěvu se věnuje rovněž hudební produkci (festivaly Musica Pura, Vsetínský krpec, Strážnice), pedagogické činnosti, vede svou Pěveckou skupinu BLAženky a pravidelně zasedá v porotách interpretačních soutěží lidové hudby. Na Masarykově univerzitě v Brně vystudovala obory Management v kultuře a Etnologie.

JANÁČKŮV KOMORNÍ ORCHESTR

Janáčkův komorní orchestr vznikl v roce 1964 z předních hráčů Janáčkovy filharmonie Ostrava. Jeho uměleckého vedení se ujal Zdeněk Dejmek, který svou strhující muzikalitou a systematickou, precizní prací dostal orchestr na vynikající úroveň a vtiskl mu jeho osobitou interpretační tvář. Špičková úroveň JKO přivedla tento soubor během následujících čtyřiceti let na významná festivalová pódia doma i v zahraničí. Jeho kvality z této doby můžeme i dnes obdivovat na nahrávkách pro Český rozhlas a vydavatelství Supraphon, Panton, Ricordi, RCA-JVC, Crystal, Stylton nebo Slovart Records. V roce 2005 předal Zdeněk Dejmek štafetu Jakubovi Černoهورskému, který úspěšně vedl orchestr již na jeho turné po Jižní Koreji v roce 2004. V následujících letech hostoval JKO na mezinárodních hudebních festivalech v České republice (Pražské jaro, Janáčkův máj, Janáčkovy Hukvaldy), na Slovensku (Musica Sacra), v Polsku, Nizozemí a absolvoval turné po Španělsku a Itálii. V roce 2011 vydal svůj profilový disk se skladbami Leoše Janáčka, Pavla Haase a Bohuslava Martinů u prestižního vydavatelství Chandos Records.

JAKUB ČERNOHORSKÝ

Houslista Jakub Černoهورský je koncertním mistrem JKO od roku 2005. Od roku 2008 zastává tuto funkci rovněž v Janáčkově filharmonii Ostrava. Je členem Ostravské bandy a jako sólista pravidelně spolupracuje s českými i zahraničními orchestry (St. Gellért Academy Orchestra, Filharmonie Hradec Králové a další). Vystudoval Janáčkovu konzervatoř v Ostravě (Vítězslav Kuzník) a Akademii múzických umění v Praze (Petr Messiereur). V roce 2005 participoval ve spolupráci s Clevelandským orchestrem na Kent Blossom Music Festival v USA. Nahrává pro Český rozhlas a v letech 2000–2007 pedagogicky působil na Janáčkově konzervatoři v Ostravě.

ZÁMEK MIKULOV

První archeologické nálezy dokládající přítomnost menšího hradiště na mikulovském Zámeckém vrchu pocházejí již z konce 11. století. Stavba sloužila pravděpodobně jako obranný bod střežící územní zájmy na nově vzniklé moravsko-rakouské hranici. Patrně z podnětu Přemysla Otakara I., nebo jeho bratra, moravského markraběte Vladislava Jindřicha, byl ve 13. století na vápencových útesech nad vsí vybudován kamenný hrad. Roku 1249 postoupil moravský markrabě, pozdější král Přemysl Otakar II., Mikulov Jindřichovi z Lichtenštejna. Právě se jménem tohoto rodu, původem ze Štýrska, jsou spojeny středověké dějiny mikulovského hradu. Ze 14. století, konkrétně z roku 1380, pochází dnes nejdochovanější gotický prostor hradu, osmiboká kaple. Lichtenštejnům patřil Mikulov až do roku 1560, kdy jej získal na krátkou dobu rod Kerezenyi. Od roku 1575 byl v držení rodu Dietrichštejnů, v jejichž majetku zůstal až do konce druhé světové války. Za Františka kardinála Dietrichštejna (1570–1636) se strohá hradní pevnost Mikulov proměnila v reprezentativní renesanční knížecí sídlo. Další zásadní přestavby zámeckého komplexu proběhly v 18. století, a to v důsledku ničujícího požáru roku 1719. V rámci rekonstrukce bylo přebudováno mimo jiné také původní barokní divadlo, které dodnes slouží jako historická knihovna čítající na 11 000 svazků vzácných knih. Do dějin mikulovského panství se tragicky zapsala druhá světová válka. V samém jejím závěru během osvobozovacích bojů zámek 22. dubna 1945 opět vyhořel. Stavení bylo v 50. letech citlivě a s ohledem na původní barokní interiér restaurováno. Dnes spravuje zámecký komplex Regionální muzeum mikulovského regionu, které v něm zároveň sídlí.

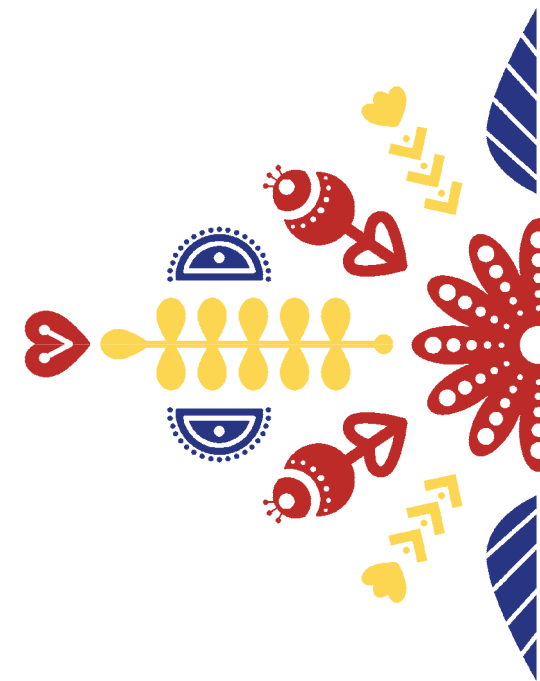

5. koncert

POCTA VÍTĚZSLAVU NOVÁKOVI

NEDĚLE 11. ŘÍJNA | 16:00
RYBNÍČNÍ ZÁMEČEK

Lobkowicz Trio
Lukáš Klánský (klavír)
Jan Mráček (housle)
Ivan Vokáč (violoncello)

hlavní partner

vinařství

PROGRAM

Joseph Haydn (1732–1809)
Klavírní trio č. 39 G dur „S uherským rondem“ Hob. XV:25
I. Andante
II. Poco adagio, cantabile
III. Rondo a l’Ongarese: Presto

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809–1847)
Klavírní trio č. 1 d moll op. 49
I. Molto allegro ed agitato
II. Andante con moto tranquillo
III. Scherzo: Leggiero e vivace
IV. Finale: Allegro assai appassionato

— přestávka —

Vítězslav Novák (1870–1949)
Dva valašské tance op. 34
I. Troják: Allegro commando
II. Dymák: Con fuoco

Vítězslav Novák
Klavírní trio č. 2 d moll „Quasi una ballata“ op. 27

Roman Haas (1980)
Klavírní trio „Multikulturní suita“
I. Preludium und Waltz zusammen
II. Interludio y Bolero juntos
III. Postludium és Czárdás közösen

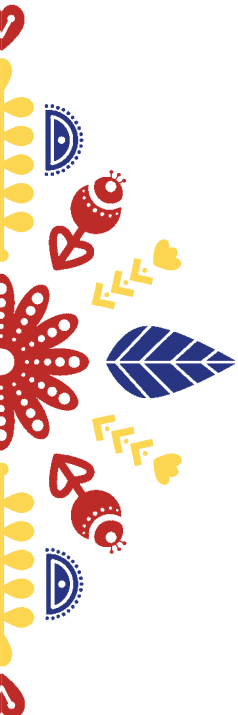
O PROGRAMU

„Jak sladká je chuť svobody,“ píše **Joseph Haydn** své přítelkyni Marianne von Genzinger z Londýna během svého prvního anglického turné v roce 1791, rok poté, co zemřel jeho dlouholetý zaměstnavatel princ Nicholas Esterházy. Nedlouho po svém příjezdu dostává dopis s žádostí o hodiny klavíru od mladé vdovy Rebecca Schroeter. Následuje vášnivý vztah šedesátiletého skladatele se svou žačkou, který pokračuje i během Haydnovy druhé návštěvy Londýna v roce 1794. Právě tehdy vznikají tři klavírní tria, včetně č. 39 „*S uherským rondem*“, které autor dedikoval – jak jinak – své tehdejší múze. Ostatně není divu. Říká se, že jeho zákonitá manželka balila do jeho rukopisů nádobí... „Právě Haydn dokazuje všem, kteří mají klasicismus spojený se symetrií a uhlazeností, že to vůbec nemusí být pravda. Konkrétně *Uherské rondo* inspirované cikánskou hudbou napsal nesmírně divoce a dovolil si v něm širokou paletu výrazů a barev,“ říká klavírista Lukáš Klánský.

Po „divokém“ Haydnovi následuje překrásné *Klavírní trio č. 1 d moll op. 49 Felixe Mendelssohna-Bartholdyho*. „Myslím, že tato skladba se určitým způsobem dotýká samotné hudební podstaty, nějakého archetypálního vnímání hudby. Vychází ještě tak trochu z tradice první vídeňské školy – Haydna, Mozarta, Beethovena. Klavírní part je stále technicky nejnáročnější, smyčcovým nástrojům jsou svěřeny dlouhé, melodické pasáže. To už ale absolutně neplatí u **Vítězslava Nováka**, kde jsou party naprosto rovnocenné,“ vplouváme s Lukášem Klánským nenápadně do druhé poloviny koncertu, ve které zazní Novákovo *Trio č. 2 d moll* s inspirativním přízviskem „*Quasi una ballata*“. „Toto trio má podle mého názoru absolutní nárok patřit do světového repertoáru. Je zvukově obrovsky pestré, a i co se týče formální soudržnosti, drží obdivuhodně pohromadě, byť se vnitřně člení na tři části. Má obrovský tah a Novák jej mistrně tektonicky vystavěl, tj. nemá žádné hluché plochy, kde by si posluchač odpočinul,“ přibližuje koncepci skladby Lukáš. „Jsou v něm inspirace lidovou melodikou, tanečností, jinak jde ale o hudbu absolutní, jež svrchovaně oplývá všemi atributy špičkové komorní muziky.“ Novákův portrét doplní dva méně známé *Valašské tance* pro klavír, které rovněž sází na tanečnost, lidovost a technickou vyspělost interpreta. Program uzavírá *Multikulturní suita* soudobého skladatele **Romana Haase**, ve které se zrcadlí jeho pověstný smysl pro humor. „Pohybuje se v ní na hranici vážného a určité nadsázky, jde ale o vtipnost úžasně vyváženou. Občas zveličí nějaký charakteristický prvek daného tance, aby tím upozornil na určitá klišé. Například v *Boleru*, které je známé svou neúprosnou pravidelností, najednou vloží do třídobých taktů takt jednodobý. Také *Čardáš* je napsaný výborně, dává hráčům velkou svobodu se vyžít – napodobit improvizaci romských kapel, přidat drobnou ozdobu tam či onam nebo více pracovat s agogikou. Roman je tomu obrovsky otevřen, má rád, když interpret vloží do jeho hudby kus své vlastní osobnosti,“ uzavírá Lukáš. A pokud vás jeho slova zaujala, opět nabízíme ke stažení informacemi nabitý rozhovor.

ROZHOVOR KE STAŽENÍ

LOBKOWICZ TRIO

Lobkowicz Trio navazuje na silnou interpretační tradici komorní hudby v českých zemích. Tvoří ho tři výjimečné talenty mladé generace českých umělců. V aktuálním složení hraje od roku 2009, od roku 2013 nese název Lobkowicz Trio. „Skladatelé jako Beethoven či Dvořák, jejichž skladby jsou nepřehlédnutelnou součástí literatury pro klavírní trio, jsou spojeni s rodem Lobkowiczů, a navíc jedna z nejvýznamnějších skladeb pro toto uskupení – Beethovenův *Trojkoncert C dur* – je přímo věnována Maximiliánu z Lobkowicz,“ vysvětluje volbu názvu klavírista Lukáš Klánský. Zlomovým se stal pro soubor rok 2014, kdy získal 3. cenu a ocenění za nejlepší interpretaci díla Antonína Dvořáka v Mezinárodní soutěži Antonína Dvořáka v Praze a zvítězil v Mezinárodní soutěži Johannese Brahmse v rakouském Pörschachu, odkud si odnesl i Cenu publika. Tyto úspěchy mu otevřely dveře na významné festivaly nejen v České republice, ale i v Evropě, včetně Pražského jara a Dvořákovy Prahy. V následujících sezonách vystoupilo trio v Rakousku, Německu, USA a Itálii. V roce 2017 obdrželo Cenu Českého spolku pro komorní hudbu při České filharmonii za mimořádný přínos v oblasti komorní hudby.

Klavírista **Lukáš Klánský** je laureátem mnoha mezinárodních soutěží, mimo jiné Mezinárodní Chopinovy soutěže 2013 v Darmstadtu, International Rotary Piano Competition 2012 v Norimberku a soutěže Beethovenův Hradec 2007 v Hradci nad Moravicí. Vystudoval Akademii múzických umění v Praze ve třídě svého otce Ivana Klánského a Konzervatoř v Praze ve třídě Evy Boguniové. Koncertoval v mnoha zemích Evropy, Turecku a Jihoafrické republice a spolupracoval s řadou vynikajících dirigentů, sólistů a komorních souborů – Liborem Peškem, Istvánem Dénesem, Andreasem Sebastianem Weiserem, Václavem Hudečkem, Janou Bouškovou nebo Pražákovým kvartetem. Vedle klavíru se věnuje rovněž dirigování a aktivně působí jako pedagog na Gymnáziu a hudební škole hl. m. Prahy.

Houslista **Jan Mráček** je historicky nejmladším laureátem Mezinárodní interpretační soutěže Pražské jaro a vítězem Mezinárodní houslové soutěže Fritze Kreislera 2014 ve Vídni. Od sezony 2016/2017 zastává post koncertního mistra České filharmonie. Jako sólista vystoupil s Královskou filharmonií v Londýně, St. Louis Symphony, Symfonickým orchestrem P. I. Čajkovského a mnoha dalšími. Spolupracoval s dirigenty jako Maxim Vengerov, Han-Na Chang, James Judd, Vladimir Fedosejev nebo Petr Altrichter. V roce 2016 vydal kritikou ceněné CD s kompletním houslovým dílem Antonína Dvořáka pro vydavatelství Onyx, na kterém se podílel i Lukáš Klánský. Hraje na housle italského houslaře Carla Fernanda Landolfiho z roku 1758, které mu velkoryse zapůjčil Peter Biddulph.

Violoncellista **Ivan Vokáč** má na svém kontě rovněž celou řadu soutěžních úspěchů. V roce 2010 získal prestižní stipendium nadace Yamaha Music Foundation of Europe, v roce 2006 se stal absolutním vítězem rozhlasové soutěže Concertino Praga. Je vynikajícím komorním hráčem, několik let byl členem Taras Piano Trio, se kterým posbíral cenné mezinárodní úspěchy na soutěžích v Rakousku a Itálii. V současné době působí vedle Lobkowicz Tria také v Escualo Quintet, který se věnuje žánru argentinského tanga. Od roku 2014 je členem České filharmonie. Vystudoval Akademii múzických umění v Praze a Pražskou konzervatoř ve třídě Miroslava Petráše. Absolvoval mistrovské kurzy u Stevena Isserlise, Borise Pergamensnikova a Raphaela Wallfische. Hraje rovněž výborně na klavír a jeho tajnou láskou je jazz.

RYBNÍČNÍ ZÁMEČEK

Půvabný klasicistní jednopatrový Rybníční zámek je dominantou severního břehu Prostředního rybníka. V letech 1814–1816 jej dal postavit kníže Jan I. Josef z Lichtenštejna podle návrhu architekta Josefa Kornhäusela. Vznikla tak nevelká podsklepená vilová stavba s výhledem na Apollonův chrám, rybníky i protilehlý chrám Tří Grácií a Nový dvůr. K dalším rozsáhlejšími úpravám mělo dojít již v roce 1822 pod dohledem Josefa Franze Engela, avšak tato rekonstrukce nebyla v plném rozsahu provedena, pravděpodobně kvůli své finanční náročnosti. Levnější úpravy, v podobě arkád s pěti oblouky po obou stranách stavby, byly někdy před rokem 1840 odstraněny a zámek tak dnes vidíme v jeho původní podobě. Jde o stavbu na pravidelném půdorysu s přesazeným centrálním rizalitem, jenž je v prvním patře na arkádě ozdoben vysunutým vyhlídkovým balkónem a zakončen trojúhelníkovým štítem s motivem harfy a květinovým ornamentem. Výrazným prvkem prvního patra, kam lze vystoupat po kamenném schodišti s kovaným zábradlím, jsou velká francouzská okna. V patře jsou umístěny dva rohové salůnky (společenský a lovecký) a slavnostní, bohatě zdobený sál se vstupem na balkón. V přízemí zámku se původně nacházel byt pro myslivce, později pro zahradníka. Šlechta se zde příležitostně zastavovala při lovech. Roku 1923 pronajal tehdejší majitel, kníže Jan II. z Lichtenštejna, zámek Vysoké škole zemědělské v Brně (dnešní Mendelova univerzita) za účelem zkoumání místní fauny a flóry. Tomu slouží zámek dodnes. Zajímavostí je, že v letních měsících přebývá v jeho podkrovních prostorách početná kolonie netopýra brvitého – roku 2009 byl odhadnut její počet na 900 jedinců.

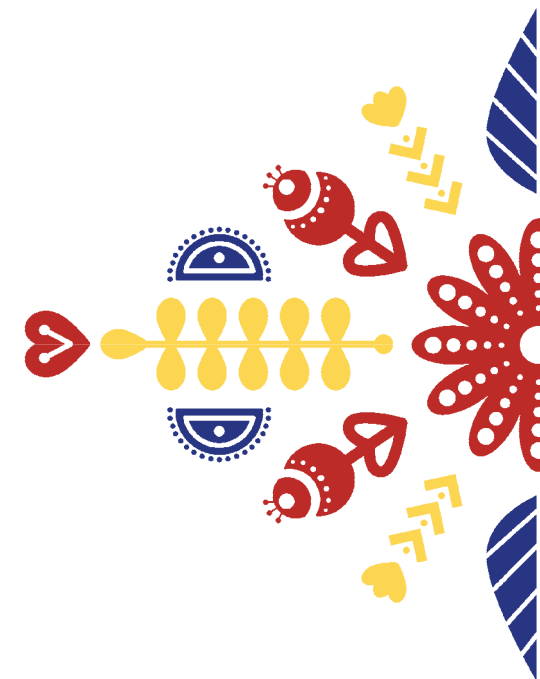

6. koncert

FOLKLORECLASSIC MYJAVSKÉ MELODIE

STŘEDA 14. ŘÍJNA | 19:00
ZÁMEK WILFERSDORF

Markéta Janoušková (housle)
Kristýna Janoušková (zpěv)
Michal Horský (cimbál)
Cimbálová muzika Jiřího Janouška

partneři

vinařství

PROGRAM

Sylvie Bodorová (1954)
Dža more (cikánská balada pro sólové housle)

Ciprian Porumbescu (1853–1883) | úprava Jiří Janoušek
Balada (v úpravě pro housle a cimbálovou muziku)
I. Andante flebile
II. Allegro

Ján Gašpar Hrisko (1921–1980)
Cikánský tanec pro cimbál, violu a kontrabas

Jenő Hubay (1858–1937) | úprava Jiří Janoušek
Scéna z čardáše č. 4 „Hejre Kati“ op. 32

— přestávka —

Jiří Janoušek (1946)
Letěl sokol (balada z Myjavy)

Leoš Janáček (1854–1928) | úprava Jiří Janoušek
Moravská lidová poezie v písních JW V/2
Lavečka
Stálost'

Jiří Janoušek
Písně sedlcké

Leoš Janáček | úprava Jiří Janoušek
Moravská lidová poezie v písních JW V/2
Dobrá rada
Hájný

Jiří Janoušek
Pod hájíčkem pod zeleným pro housle a cimbál

Štefan Čikoš | úprava Jaromír Nečas (1922–2015)
Variace na východoslovenskou karičku

O PROGRAMU

Živočišnost, spontánnost, virtuozita, lyrika. Tak charakterizuje svůj projekt FolkloreClassic houslistka Markéta Janoušková. Do programu na pomezí vážné a lidové hudby, který propojuje skladby českých, slovenských, maďarských a rumunských autorů, vstoupíme cikánskou baladou pro sólové housle s názvem *Dža more* (Jdi chlapče) **Sylvie Bodorové** z roku 1990. Dílo, pro které našla jeho autorka inspiraci v romské osadě Šášov na středním Slovensku, vyniká svou rapsodičností. „Romové vnímají hudbu jako svou integrální součást. Je pro ně něco jako voda a vzduch. *Dža more* se zrodilo z fascinace baladičností, citovostí jejich hudby,“ říká skladatelka Sylvie Bodorová a Markéta dodává: „Můžete si v něm nádherně hrát s barvami zvuku, jít až na samou hranici slyšitelnosti.“ *Baladu Cipriana Porumbesca* naopak cítí jako dílo velmi klasické, romantické. Rumunský skladatel, jenž je mimo jiné autorem albánské hymny, jej napsal v roce 1880 během svých studií ve Vídni u Antona Brucknera. Maďarskou oblast reprezentuje **Jenő Hubay** a jeho slavné variace *Hejre Kati* (Ahoj Káto), čtvrtá z celkem čtrnácti *Čardášových scén*, které tento houslový virtuóz zkomponoval v letech 1882 až 1920. Její hlavní téma je prakticky totožné s melodií písně *Kdo má počernú galánku* z Moravského Slovácka. Virtuózní první polovinu koncertu pak stylově doplňuje *Cikánský tanec pro cimbál, violu a kontrabas Jána Gašpara Hriska*. „Hrisko byl dlouholetým cimbalistou a jednou z hlavních hvězd Brněnského rozhlasového orchestru lidových nástrojů. Jeho *Cikánský tanec* je opravdu velký hit, opět ve formě virtuózních variací,“ ozřejmuje povahu skladby sólistka večera.

Druhá polovina koncertu hudebně osciluje mezi Moravou a Slovenskem. „Baladu *Letěl sokol* napsal tatínek pro mne, když mi bylo čtrnáct let. Je postavena na myjavských písních, inspirovaná legendárním primášem Samkem Dudíkem. *Písně sedlcké* pochází z moravského Písku, kde se zpívaly k tanci zvanému sedlcká. (Já bohužel tančit neumím, takže mé přiblížení mohu zúžit pouze na termín ‚pohupování se v kolenou‘.) A *Pod hájíčkem pod zeleným* vznikla pro mne a Michala Horského jednoduše proto, že jsme si spolu chtěli zahrát,“ říká Markéta. Skladby z pera **Jiřího Janouška** jsou proloženy *Moravskou lidovou poezií v písních Leoše Janáčka*. „Písně jsme původně vybírali k Janáčkově *Houslové sonátě*, na níž byla postavena úplně první verze projektu FolkloreClassic. Doplnily její imaginární příběh. Dají se krásně upravit tak, aby i v aranžmá pro zpěv a cimbálovou muziku stále zněly přirozeně janáčkovsky.“ Program vyvrcholí virtuózními *Variacemi na východoslovenskou karičku Štefana Čikoše*. „Karička je východoslovenský dívčí kolesový tanec, který tak trochu připomíná akvabely. Při poslechu si představte krásné dívky v jednoduchých krojích s širokými suknicemi, které vytvářejí nejrůznější barevné obrazce. Nádherný, velice efektní a živý tanec. Naše hudební úprava je z dílny potulného romského muzikanta Štefana Čikoše, jenž se jeden den objevil a další den zmizel...“

ROZHOVOR KE STAŽENÍ

MARKÉTA JANOUŠKOVÁ

Díky své umělecké všestrannosti je vyhledávanou sólistkou i komorní hráčkou. Má za sebou více než šest set koncertů nejen v České republice, ale rovněž v Německu, Rakousku, Belgii, Španělsku, ve Velké Británii, Švédsku, Estonsku, Rusku, Ekvádoru nebo USA. V jedenácti letech stála na jednom pódiu s Josefem Sukem ml. Spolupracovala s Jiřím Bělohávkem, Václavem Hudečkem, Friedemannem Riehlem či Shlomo Mintzem. Byla hostem Tallinn Winter Festival, isaFestival ve Vídni, Old Ox Festival (Aurora) ve Švédsku, Sevenoaks Festival ve Velké Británii, Mezinárodního hudebního festivalu v Českém Krumlově či koncertní řady Jour de Fix v Berlíně. V roce 2019 se stala tváří berlínského festivalu Prager Kultur am Prager Platz. V roce 2014 založila Páleníčkovu klavírní trio, se kterým se probojovala do finále soutěže Premio Antonio Bertolini v Miláně. Na pozici koncertního mistra pravidelně spolupracuje se švédským souborem Camerata Nordica, belgickým Hulencourt Soloists Chamber Orchestra, Kammersymphonie Berlin a Orchestrem BERG. Aktivně se věnuje rovněž pedagogické činnosti, spolupracuje s ISMFA of Prague, vedla mistrovské kurzy na Konzervatoři v Dinkensbühlu a ve španělském Benasque. Natočila několik CD, z nichž získala ohlas především nahrávka *Goldbergových variací* v úpravě pro housle, violu a kontrabas pro Maltskou filharmonii. Aktuálně je stipendistkou Mozart-Stiftung ve Frankfurtu nad Mohanem, čeká ji natáčení nového CD pro belgickou nadaci Hulencourt a koncert pro Fondation Louis Vuitton s Gautierem Capuçonem. Markéta Janoušková vystudovala Konzervatoř v Praze (Dana Vlachová a Jaroslav Foltýn), Akademii múzických umění v Praze (Pavel Šporcl a Ivan Štraus), byla stipendistkou prestižní Chicago College of Performing Arts of Roosevelt University ve třídě koncertního mistra Chicago Symphony Orchestra Roberta Chena a Cyruse Forougha a v roce 2019 dokončila magisterská studia na věhlasné Hochschule für Musik Hanns Eisler v Berlíně (Ulf Wallin). Její mimořádný talent byl zachycen v jednom z dílů dokumentárního cyklu České televize *Nehasit, hořím!* a v dokumentárním snímku *Učedníci hudby* francouzského režiséra Richarda Dinda. Pro poslední film legendárního režiséra Jana Němce *Vlk z královských Vinohrad* nahrála slavnou *Ciacconu* J. S. Bacha.

CIMBÁLOVÁ MUZIKA JIŘÍHO JANOUŠKA

Jiří Janoušek (umělecký vedoucí, housle), Kristýna Janoušková (zpěv, housle), Jiří Čihák (housle), Tomáš Drábek (viola), František Souček (kontrabas), Michal Horsák (cimbál)

Cimbálová muzika Jiřího Janouška patří k nejvýznamnějším cimbálovým muzikám v České republice. Po mnoho let byla součástí Českého souboru písní a tanců. Je uznávaná nejen díky preciznosti svých provedení, mnozí její členové jsou absolventy konzervatoří a hudebních akademií, ale rovněž pro stylově čisté podání lidových písní a tanců umocněné citlivými úpravami Jiřího Janouška. Soubor, který má svou základnu v Praze, představil pražskému publiku řadu výrazných osobností moravského a slovenského folklóru – Luboše Holého, Vlastu Grycovou, Máriu Mačoškovou a další. Natočil čtyři CD pro renomovaná vydavatelství Sony Bonton a Multisonic. Za nahrávku *Zlatý cimbál* z *Prah*y obdržel Zlatou desku za dvacet pět tisíc prodaných nosičů, což je v tomto žánru nebyvalý úspěch. Jeho pravidelnou sólistkou je dcera Jiřího Janouška a sestra Markéty Janouškové, **Kristýna Janoušková**.

Cimbalista **Michal Horsák** začínal ve Vojenském uměleckém souboru ONDRÁŠ v Brně, později přešel do Českého souboru písní a tanců, kde se potkal s Jiřím Janouškem. Od té doby se datuje jejich vzájemná spolupráce. Je velmi všestranným umělcem, vedle folklóru se věnuje také klasické hudbě, spolupracoval například s Talichovým komorním orchestrem nebo s Plzeňskou filharmonií, a natáčí hudbu pro film. Bez nadsázky ho lze zařadit mezi nejlepší současné české a moravské cimbalisty.

VZPOMÍNKA NA DŽA MORE

Mé vzpomínky putují s *Dža more* až do časů mého dospívání na středním Slovensku, na horu s názvem Šibeniční vrch a hrad Šášov, pod kterým se rozkládala velká romská osada. Byla jsem fascinována hudbou, kterou jsem z těch míst slýchávala, její citovostí, baladičností, rapsodičností, které se tolik vzdalovaly tomu, co jsem znala. Romové vnímají hudbu stejně jako vodu a vzduch, je jejich tělesnou součástí, něčím, co k nim bytostně patří. Některé kultury to tak zkrátka mají a ta romská k nim patří. Vzpomínky z té doby ve mně zakořenily tak silně, že když jsem se později rozhodla napsat virtuózní skladbu pro housle, nechala jsem se inspirovat právě romskou hudbou. Můj profesor skladby Ctirad Kohoutek mi vždycky říkal, že pokud chce skladatel ve dvacátém století uspět, měl by psát skladby pro okrajové nástroje. Není pro ně tolik literatury a může tedy snáze zaujmout. Napsat virtuózní skladbu pro housle paganiniovského typu bylo tedy přesně proti jeho doporučení. O to více mne těší, že od roku 1990, kdy skladba *Dža more* vznikla, byla již pětkrát nahrána našimi i zahraničními interprety, stala se povinnou skladbou v několika houslových soutěžích, a dokonce i součástí konkurzů do orchestrů, což tedy považuji za obzvlášť velké významy. Letos slaví své třicáté narozeniny a já mám opravdu velkou radost, že se jí ujímají takoví skvělí mladí houslisté jako Markéta Janoušková. Protože pokud dokázala oslovit další generaci, pak má šanci, že bude žít. *Dža more* znamená romsky „jdi chlapče“. Moc si přeji, aby tedy šla dále svým životem a aby Vás její hudba inspirovala stejně, jako kdysi mě braly za srdce balady z podhradí Šášova.

Vaše Sylvie Bodorová

ZÁMEK WILFERSDORF

Wilfersdorfské panství získal rod Lichtenštejnů v roce 1436 a učinil z něj centrum rozsáhlého území, které vedle Wilfersdorfu zahrnovalo také oblast Mistelbachu a Poysdorfu. Zámek, proslulý svými sklepy, je od té doby nepřetržitě ve vlastnictví rodu a až do dnešní doby slouží správě knížecího majetku v dolnorakouském Weinviertelu, vinařském distriktu v okrese Mistelbach. Zakladatel wilfersdorfské rodové větve Gundakar z Lichtenštejna, rodák z Lednice, nechal kolem roku 1600 přestavět gotický hrad na vodní zámek se čtyřmi křídly. Tři z nich – severní, jižní a východní – dal kolem roku 1802 odstranit Alois I. z Lichtenštejna. Zbylo tak pouze křídlo západní, které v roce 1809 zpusťovali Francouzi. Války obecně byly pro wilfersdorfský zámek devastující. V roce 1866 zde Prusové zřídili polní lazaret a na konci druhé světové války utrpěl objekt tak velké škody, že na jejich odstranění bylo zapotřebí mnoho následujících let. V letech 2001–2002 došlo k rozsáhlé renovaci zámku s cílem vybudovat zde kulturní a vinařské centrum. Víceúčelový společenský sál v přízemí hlavní budovy umožňuje konání seminářů, prezentací a malých kongresů. V poschodí je umístěna stálá výstava mapující historii knížecího rodu Lichtenštejnů a ve vedlejší budově Wilfersdorfské vlastivědné muzeum. Vedle zámku se Lichtenštejnové zasloužili i o výstavbu zdejšího farního kostela sv. Mikuláše, v jehož kryptě jsou pohřbeni tři princové z Lichtenštejna.

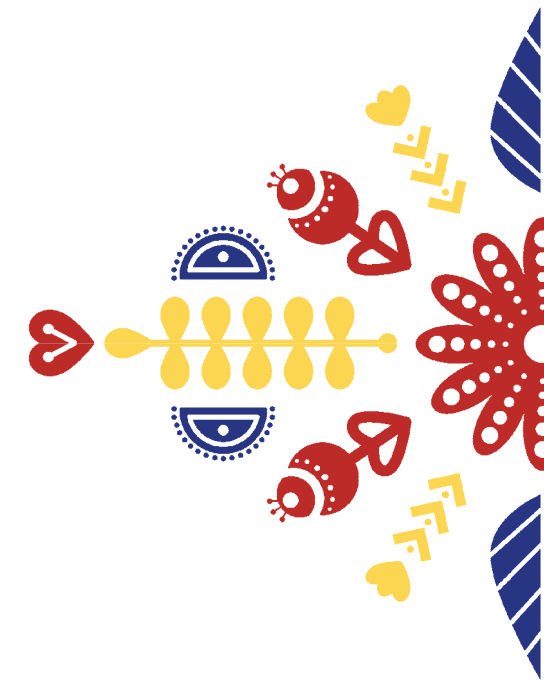

7. koncert

ŠPANĚLSKÁ SMYSLNOST

PÁTEK 16. ŘÍJNA | 19:00
ZÁMECKÉ DIVADLO VALTICE

Andrea González Caballero (kytara)
Host: Jiří Partyka (housle)

partneři

stom ma

vinařství

PLENER
VINAŘSTVÍ

PROGRAM

Regino Sainz de la Maza y Ruiz (1896–1981)
Rondeña

Antonio Jimenez Manjón (1846–1923)
Aire Vasco op. 19

Joaquín Rodrigo (1901–1999)
Tři španělské kusy
I. Fandango
II. Passacaglia
III. Zapateado

Niccolò Paganini (1782–1840)
Sonáta č. 1 a moll z cyklu Centone di sonate op. 64, MS 112
I. Introduction. Allegro
II. Rondoncino

Manuel de Falla (1876–1946) | úprava Joaquín Clerch (1965)
Danza española č. 1 z opery La vida breve (Krátký život)

— přestávka —

Manuel de Falla | úprava Joaquín Clerch
Danza del molinero (Tanec mlynáře)

Pablo de Sarasate (1844–1908) | úprava Zdeněk Vrbík (1975)
Romanza andaluza ze Španělských tanců op. 22

Isaac Albéniz (1860–1909) | úprava Manuel Barrueco (1952)
Španělská suita č. 1 op. 47
Cádiz
Granada
Cataluña
Sevilla
Asturias

O PROGRAMU

„Některá hudba má tendenci couvat. Ta naše španělská se dívá dopředu,“ říká Andrea González Caballero. Hned na úvod svého festivalového programu zařadila tři velikány španělské kytarové literatury – **Regina Sainze de la Maza y Ruiz, Antonia Jimenez Manjóna a Joaquína Rodriga**. „Mazu vnímám jako skladatele drobnějších, virtuóznějších skladeb, ve kterých se vše velmi pečlivě propojuje; *Rondeña* je typ flamenca původem z Andalusie. Manjón je na první poslech velmi jednoduchá hudba – *Aire Vasco* začíná introdukcí, pak přicházejí variace, jejichž téma vychází z lidové písně. Takže celkový obrázek je velmi čistý. A Rodrigo? Myslím, že našel cestu, jak v jednom momentě ukázat krásu a komplexnost kytary. Rovněž vychází z tradiční španělské hudby, ale jeho způsob kompozice je méně předvídatelný. Neustále vás něčím překvapuje,“ přibližuje Caballero první tři skladby večera. Jediné vybočení ze španělského repertoáru představuje půvabná *Sonáta č. 1 a moll* pro housle a klavír **Niccola Paganiniho**. „Paganini měl naprosto jasný koncept – housle hrají vedoucí úlohu a kytara jim má být co nejlepším partnerem,“ říká Andrea. Zpět „mezi býky“ se s ní vrátíme v závěru první části večera ve *Španělském tanci č. 1* z opery *Krátký život Manuela de Fally*. „*Danza española* je jednou z nejnáročnějších skladeb, které jsem kdy hrála. Je psána původně pro orchestr, a tak se v ní v jednu chvíli děje strašně moc věcí najednou,“ prozrazuje sólistka. Z vášnivě hudby navozující atmosféru rušných andaluských náměstí lze cítit energii, smyslnost a pravý španělský temperament.

Druhá část programu nabídne skladby **Pabla de Sarasateho a Isaaca Albénize**. „Ráda kombinuji díla zkomponovaná přímo pro můj nástroj s transkripcemi. Například Albéniz a Falla, dva z nejdůležitějších španělských autorů, pro kytaru až na jednu skladbu nic nenapsali. Úpravy Albénizových klavírních děl zní ovšem na kytaru tak báječně, že mnoho lidí slyší *Asturias* raději na ni než na klavír. Albénizovi se podařilo vnést do španělské hudby eleganci a osobitý charakter. Právě ve *Španělské suítě* to lze krásně slyšet. Občas vás mohou zmást názvy, například *Asturias* v sobě nenese nic z Asturie, má spíše jižanský než severský nádech. U *Cádiz*u by člověk očekával více flamenca, protože Cádiz je jeho kolébkou. Albéniz se ale nebál stočit úplně jinak, a to je na něm krásné. Elegance za všech okolností,“ představuje Andrea závěrečnou skladbu programu. Ve druhé části si také vychutnáme ještě jedno duo s houslistou Jiřím Partykou – *Romanzu andaluzu* Pabla de Sarasateho. „Zařadit tuto skladbu nebylo z mé hlavy, ale velmi ráda jsem na tento návrh kývla, protože Sarasate je z Pamplony, z Baskicka, odkud pocházím,“ dodává Andrea, která je také velkou milovnicí výtvarného umění, a tak nám ke každému autorovi programu přiřadila malíře, který podle ní nejlépe vystihuje hudbu daného skladatele: Henriho Matisse, Joaquína Sorollu, Hieronyma Bosche, Wassilyje Kandinského, Georgese Braquea, Pabla Picassa a Bartoloméa Estebana Murilla. Zkusíte si zatipovat? Zda jste se trefili si můžete ověřit v dalším inspirativním rozhovoru.

ROZHOVOR KE STAŽENÍ

ANDREA GONZÁLEZ CABALLERO

Současný „ženský hlas španělské kytary“, jak ji nazval časopis Opera World, a vycházející hvězda světa klasické kytary, dle BBC Music Magazine, Andrea González Caballero je nejmladší vítězkou Mezinárodní kytarové soutěže Alhambra ve Valencii a vítězkou Mezinárodní kytarové soutěže Fernanda Sora v Římě. Její raketový start mezi uměleckou elitu lemují koncerty v londýnské King's Cross, Palau de la Música v Barceloně, Národním auditoriu v Madridu, na kytarových festivalech v Melbourne, Londýně a v mexickém Guadalajara, vystoupení pro Fundación Juan March v Madridu nebo v rámci populární NAMM Show v USA. V březnu 2020 se zapojila do živě streamované koncertní série Global Hope Festival organizované Světovou zdravotnickou organizací na podporu boje proti covid-19. V roce 2017 vydala u společnosti Naxos své debutové album, které časopis Melomano ocenil Golden Melomano Award. V současné době se soustředí na spolupráci s mladými umělci a svou sólovou kariéru kombinuje se spolupracemi v oblasti komorní hudby. Andrea González Caballero absolvovala Robert Schumann Musikhochschule v Düsseldorfu (Joaquín Clerch), kde ji na studiích podporovaly Nadace Alexandra von Humboldta, španělská společnost AIE a Rada provincie Guipúzcoa, odkud pochází. Aktuálně dokončila svá studia na Peabodyho institutu University Johna Hopkinse v Baltimoru ve třídě kubánského kytarového virtuosa Manuela Barrueca a byla oceněna za své umění prestižní James Winship Lewis Memorial Prize. Andrea González Caballero se na Lednicko-valtickém hudebním festivalu představuje ve svém českém debutu.

JIŘÍ PARTYKA

Jiří Partyka působí aktuálně na postu koncertního mistra v St. Gellért Academy Orchestra v maďarském Segedínu. V letech 2004–2020 byl členem Symfonického orchestru Českého rozhlasu v Praze jako první zástupce koncertního mistra. V minulosti zastával rovněž post koncertního mistra v Talichově komorním orchestru a jako host v Salcburské komorní filharmonii. Vystudoval Akademii múzických umění v Praze (Jindřich Pazdera) a Brněnskou konzervatoř (Jiří Besperát). V roce 1998 absolvoval jako sólista turné po USA s Brněnským komorním orchestrem. Je také vyhledávaným komorním hráčem, v roce 2014 mimo jiné vystoupil se světoznámým Pavel Haas Quartet na festivalu v Glasgow. Jiří Partyka je zakladatelem a zároveň výkonným a uměleckým ředitelem Lednicko-valtického hudebního festivalu.

ZÁMECKÉ DIVADLO VALTICE

Zámecké divadlo ve Valticích vzniklo roku 1790 jako poslední větší stavba areálu, zřejmě na místě starších konstrukcí, o jejichž podobě ani využití nejsou zatím prokazatelné zprávy. Stálou divadelní scénu nechal vybudovat vládnoucí kníže Alois I. z Lichtenštejna. Stavbu vedl knížecí architekt Karel Jan Rudczinsky, přičemž se stavělo ve velkém spěchu od poloviny května do září 1790. Důvodem byla nepochybně listopadová návštěva císaře Leopolda II. s manželkou a doprovodem (například s arcivévodou Ferdinandem Toskánským). Práce, a to včetně dekorací a dalšího vybavení (vyjma kostýmů), stály osmnáct tisíc zlatých. K slavnostnímu zahájení provozu zámeckého divadla byla sepsána zpěvohra *Prometheus*. Během slavností, které začaly 20. listopadu a trvaly několik dní, se zde hrála představení každý den. Ve dnech 2.–6. září 1876 hostil ve Valticích kníže Jan II. z Lichtenštejna druhou císařskou návštěvu – Františka Josefa I. a korunního prince Rudolfa. Zámecké divadlo se díky tomu stalo jedním z center kulturního dění v regionu. Po převedení valtického zámku do státní správy se začalo uvažovat o celkové rekonstrukci původního zámeckého divadla, která byla dokončena v roce 2015 v rámci projektu „Národní centrum divadla a tance“. Dnes je objekt přístupný široké veřejnosti v rámci komentovaných prohlídek a i nadále plní svou funkci divadelní scény.

8. koncert

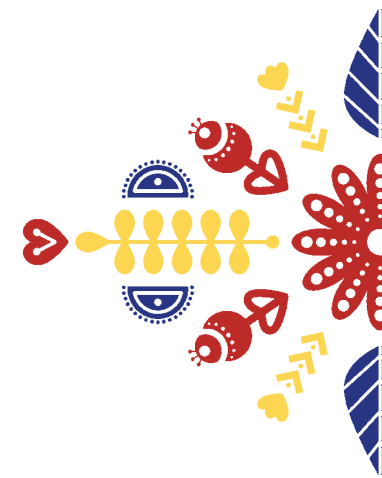
ZÁVĚREČNÝ GALAKONCERT

SOBOTA 17. ŘÍJNA | 19:00
ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA VALTICE

Čechomor

František Černý (kytara, zpěv)
Karel Holas (housle, zpěv)
Radek Pobořil (akordeon)
Matěj Lienert (bicí nástroje)
Lukáš Čunta (basová kytara, moog)
Martina Pártlová (zpěv)

Moravská filharmonie Olomouc
Jan Kučera (dirigent)

hlavní partneři

Alca PLAST®

 Jihomoravský kraj

partneři

**NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV** | **ZÁMEK
VALTICE**

vinařství

PROGRAM

Leoš Janáček (1854–1928)
Lašské tance JW VI/17
VI. Pilky

Čechomor
úprava písní 2-5, 7, 8 a 11-16 | Jaz Coleman (1960)
úprava písní 1, 6, 10, 17 a 18 | Adam Sztaba (1975)

- 1. Limbora
- 2. Sluněčko
- 3. Proměny
- 4. Mezi horami
- 5. Vyšly ryby
- 6. Sedej slunko
- 7. Dobře ti je Janku
- 8. Zdálo se ně, zdálo
- 9. Husičky
- 10. Na Vsetíně pání
- 11. Hruška
- 12. Svatba
- 13. Voják
- 14. Šimbolice
- 15. Větríček
- 16. Velické zvony
- 17. Mamko, nedávej mě
- 18. Gorale

— program bez přestávky —

O PROGRAMU

Píše se rok 2000 a u jednoho z lídrů kapely Čechomor Karla Holase právě běží televize a v ní reportáž o pražském koncertu houslisty Nigela Kennedyho s frontmanem britské punkové skupiny Killing Joke **Jazem Colemanem**. „Oslovilo mě to. Líbila se mi ta energie, to „punkáčství“ ve vážné hudbě. Sehnal jsem tedy na Jaze číslo a nabídli jsme mu spolupráci na projektu *Proměny*,” vzpomíná. Původně se vlastně jednalo o koncert v Rudolfinu s Collegiem Českých filharmoniků. Album následovalo až později. Jaz Coleman vsadil na úpravy největších hitů z předchozích nahrávek Čechomoru – písní *Sluněčko*, *Proměny*, *Mezi horami*, *Šimbolice* a dalších, ke kterým se dokonponovalo několik nových titulů. A vsadil správně, neboť nahrávka si v roce 2001 odnesla hned dvě ceny Anděl v kategorii Skladba roku za píseň *Proměny* a Album roku. Kdo ovšem očekává, že písně uslyší na koncertě stejně jako na albu, ten se mýlí. „Jak zní písničky na koncertech závisí na aktuálním obsazení kapely a také orchestry je hrají pokaždé s jinou energií. I ten, kdo už *Proměny* slyšel, ať naživo nebo na desce, si v nich vždy najde něco nového. Každý koncert je originál,” prozrazuje Karel Holas. Pro zajímavost, ve Valticích budete například oproti desce moci slyšet originální nástroj zvaný moog – syntezátor, na který lze dělat rozličné zvukové efekty. V roce 2018 u příležitosti oslav třiceti let Čechomoru se k původním *Proměnám* dopsalo dalších šest písní. Aranží se ujal polský dirigent a skladatel **Adam Sztaba**, který v minulosti spolupracoval s hvězdami jako jsou Sting, Caro Emerald nebo Dita von Teese. „Byla to jasná volba. Způsob, jakým Adam naše písničky vnímá, je jedinečný. To byl také důvod, proč jsme se rozhodli koncertní *Proměny* obohatit a dali jsme mu možnost zaranžovat několik dalších písní. Na dnešní podobě *Proměn* tedy ve výsledku spolupracovaly dvě osobnosti světového formátu – Jaz Coleman a Adam Sztaba. Adam dodal písním více slovanského ducha,” říká Karel Holas. Vystává otázka, jak pracuje Čechomor s texty a nápěvy? „Texty se snažíme upravit tak, aby ladily s člověkem 21. století. Jinak pracujeme spíše intuitivně. Například k textu písničky *Mamko, nedávej mě* jsme místo původního nápěvu přidali jinou, více balkánskou hudbu a písnička byla na světě. Tato píseň čekala vyložení na Martinu Pártlovou, neboť částečně odráží její osobní zkušenost. Vždycky jsme se snažili psát hostujícím zpěvákům texty na míru, ať to byla Lenka Dusilová, Ewa Farna nebo aktuálně Martina Pártlová,” dodává druhý frontman kapely František Černý.

V úvodu koncertu zazní šestá část z *Lašských tanců* Leoše Janáčka s názvem *Pilky*. Finální datace cyklu je z roku 1924, tance jsou ale ve skutečnosti mnohem starší, z přelomu osmdesátých a devadesátých let 19. století. Jsou tak spojeny se skladatelovým folklórním obdobím, kdy se Janáček intenzivně věnoval sběru lidových písní a tanců. Odtud inspirace známou písničkou *Už ty pilky dořezaly*.

ROZHOVOR KE STAŽENÍ

ČECHOMOR

„Já jsem vlastně nikdy neměl odvahu vzít kytaru, jít na ulici a hrát. A oni tuhle zkušenost měli a prostě měli v sobě tu dravost lidí, kteří musí na pódiu o své místo bojovat. Oni byli výteční,“ říká Jarek Nohavica o Čechomoru v dnes již kultovním filmu Petra Zelenky *Rok ďábla*. Přestože film nechává diváka spekulovat, co je pravdou a co fikcí, vystihují tato slova velmi trefně samotné začátky kapely, tehdy ještě známé pod názvem Českomoravská nezávislá hudební společnost. V roce 2018 oslavil Čechomor třicet let od svého založení. Za tu dobu se mnohokrát proměnil jak personálně, tak stylem hudby. Jeho charakteristickým rysem ale vždy zůstala nápaditost aranžmá, osobitá interpretace a inspirace v lidové písni. Koncertoval v Evropě, Severní Americe, Rusku, Číně, Mongolsku a Austrálii, natočil přes dvacet alb pro přední česká i světová vydavatelství, již zmiňovaný film *Rok ďábla* či hudbu k filmům *Příběhy obyčejného šílenství* a *Svatba na bitevním poli*. Od přelomového roku 2001, kdy získal tři ceny Anděl v kategoriích Skupina roku, Album roku za nahrávku *Proměny* a Skladba roku, spolupracoval s řadou významných umělců – americkou písničkářkou Suzanne Vega, irským zpěvákem Iarlou O’Lionáirdem, japonským bubeníkem a hráčem na zobcové flétny Joji Hirotou, baskytaristou Tony Levinem, Jazem Colemanem, Jarkem Nohavicou, Vladem Kumpanem, Ivanem Táslerem, zpěvačkami Lenkou Dusilovou a Ewou Farnou a řadou dalších. Jeho nahrávky produkovali přední světoví producenti, mezi jinými Ben Mendelsohn a Gerry Leonard. Od roku 2016 je hostující zpěvačkou kapely Martina Pártlová. V posledních letech charakterizuje hudební image tohoto uskupení kolem lídrů Františka Černého a Karla Holase nový, modernější zvuk, výraznější aranžmá a také nový repertoár. Důkazem je poslední album *Nadechnutí* z roku 2018. „Každá etapa Čechomoru měla a má své kouzlo. Protože chceme nejen naše fanoušky, ale i sebe stále bavit, vymýšlíme nové projekty, obměňujeme náš repertoár, a tím pádem vznikají i nové pohledy na naši kapelu. Vytváříme se cíleně,“ uzavírá jeden z frontmanů Čechomoru, Karel Holas.

MORAVSKÁ FILHARMONIE OLOMOUC

Moravská filharmonie Olomouc patří k nejrenomovanějším a nejstarším symfonickým orchestrům v České republice. Již více než sedmdesát let funguje jako centrum hudebních aktivit ve svém regionu. Na jejím uměleckém vývoji se podílely významné osobnosti české i světové hudební scény, mimo jiné dirigenti Otto Klemperer a Václav Neumann, houslisté Josef Suk a Gidon Kremer či violoncellista Pierre Fournier. Za dobu své existence si vytvořila mimořádně rozsáhlý a rozmanitý repertoár. Věnuje se především světové symfonické tvorbě 19. a 20. století, uvedla však také více než dvě stě padesát českých či světových premiér. Radí se k autentickým interpretům klasiků české národní hudební kultury: Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany, Leoše Janáčka a Bohuslava Martinů. Moravská filharmonie Olomouc dlouhodobě reprezentuje české interpretační umění na významných mezinárodních hudebních festivalech doma i v zahraničí. Především je ale kulturní institucí, která se zásadní měrou podílí na organizaci uměleckého a koncertního života v Olomouci a okolí. Pořádá festival Dvořákova Olomouc, Mezinárodní varhanní festival Olomouc a nabízí řadu vzdělávacích programů pro děti a mládež. Od sezony 2019/2020 je jejím šéfdirigentem Jakub Klecker.

JAN KUČERA

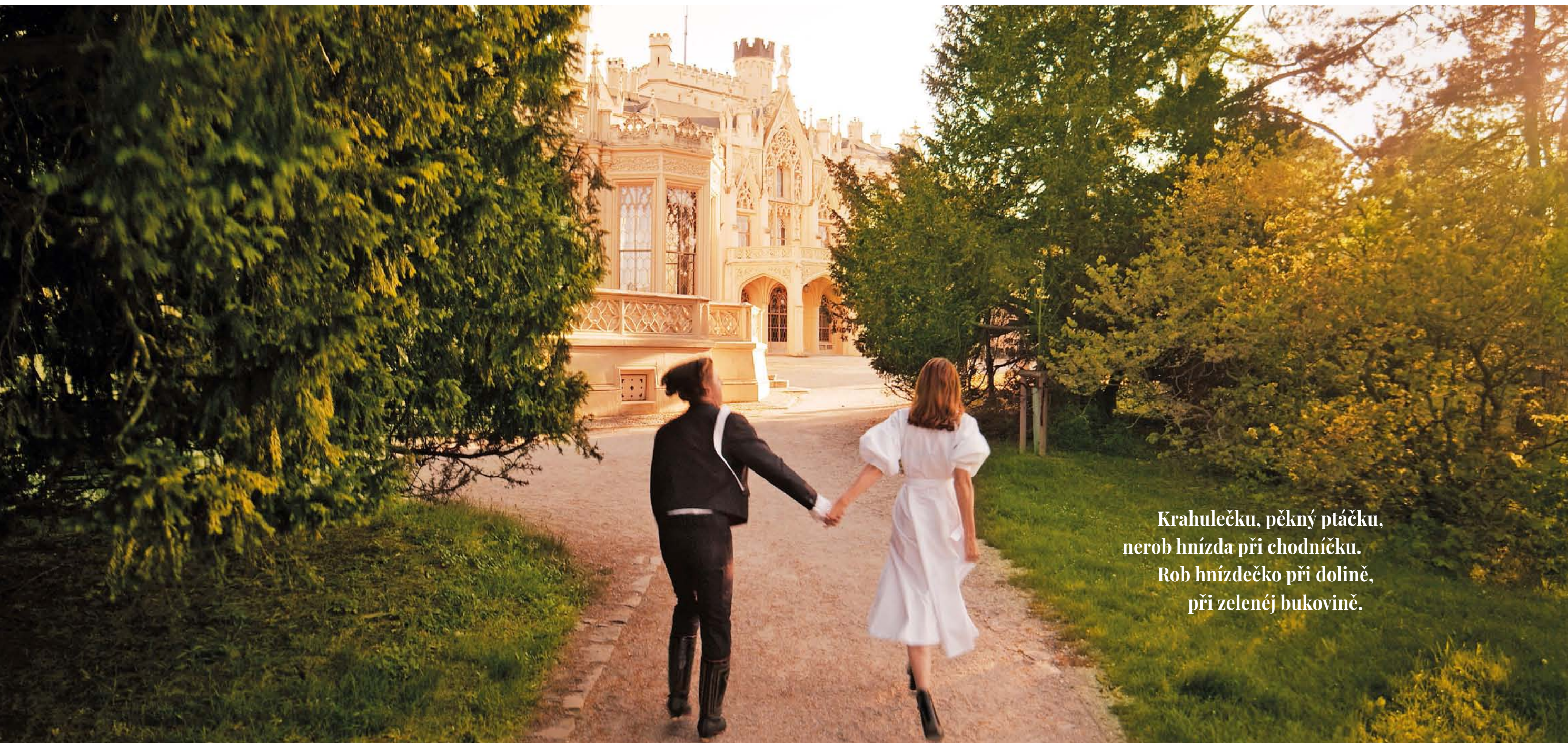
Dirigent, skladatel a klavírista Jan Kučera patří mezi nejvšestrannější české umělce. Jako dirigent dlouhodobě spolupracuje s předními českými orchestry, především se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu a Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK. V Národním divadle nastudoval operu *La Cenerentola* (Popelka) Gioacchina Rossiniho. Od sezony 2015/2016 je angažován jako šéfdirigent Karlovarského symfonického orchestru. Jeho autorská tvorba je rozkročena od hudby symfonické a operní, až po skladby komorní a písně. Zároveň má na svém kontě přes třicet scénických hudeb k inscenacím pražských i oblastních divadelních scén. Na Nové scéně Národního divadla v Praze uvedl svoji komickou operu *Rudá Marie*, komponovanou na námět kultovního rozhlasového seriálu *Rodinka Tluchořových* autorů Oldřicha Kaisera a Jiřího Lábusa. Je rovněž autorem baletů *Tři mušketýři* a *Zkrocení zlé ženy*. Svůj multižánrový přesah uplatnil například v projektu *Wanted* s Dagmar Peckovou, novém nastudování výpravné scénické podoby *Mše* Leonarda Bernsteina či koncertu Adama Plachetky v pražské O2 Areně. Jan Kučera absolvoval obor dirigování na Akademii múzických umění v Praze (Vladimír Válek) a na Pražské konzervatoři obor skladba (Bohuslav Řehoř) a dirigování (Miriam Němcová a Miroslav Košler).

ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA VALTICE

Hlavní knížecí sídlo Lichtenštejnů ve Valticích zažívalo největší rozmach v 17. a 18. století, kdy byl vybudován valtický zámek. Již za Karla I. z Lichtenštejna (1569–1627) a jeho syna Karla Eusebia (1611–1684) vznikl pod dohledem řady italských stavitelů palácový komplex o třech nádvořích obklopený řadou hospodářských budov. Z doby Karla Eusebia existují zmínky o četných konzultacích o chovu, výměně a nákupu koní s řadou významných šlechtických rodů. Muselo zde tedy existovat místo pro jejich ustájení. Prameny uvádějí, že tomu tak bylo přinejmenším od počátku 17. století. Základní kontury hospodářského dvora a jeho objektů pocházejí s jistotou z období první poloviny 17. století. Podle závěrů historického průzkumu byl sice rozsah valtického předzámčí (hospodářský dvůr) vymezen již dříve, jeho dosud existující podoba s trojosým portálem, konírnami a zimní jízdárnou však byla vybudována až po příchodu knížete Antona Floriana (1656–1721), dvora císaře Karla VI., a jeho architekta Antona Ospela. Ve druhém desetiletí 18. století vznikly ve valtickém předzámčí horní konírny a konírna španělská. Podélně zastřešená jízdárna měla tehdy zřejmě dvě sedlové konstrukce se středovým úžlabím. Výrazně byl krov upraven v roce 1871, kdy krovový nástavec vytvořil jakousi mansardovou střechu právě tak vysokou, aby z knížecí rezidence nebránila výhledu na mikulovský zámek a Pálavu. Po druhé světové válce se zimní jízdárna užívala jako sušárna tabáku. Byl zde instalován sušicí stroj, vybetonována podlaha a vestavěna kotelna. Od roku 1970 byla zahájena její postupná rekonstrukce, jejímž záměrem bylo navrácení do podoby z 18. století. Po provedeném archeologickém průzkumu se navíc uskutečnila kompletní rekonstrukce podlahy. Podle dochovaných fragmentů se obnovilo její pokrytí dřevěnými fošnami na trámovém roštu. Sál jízdárny zabírá plochu bezmála 1200 metrů čtverečních a pojme na 800 diváků.

Krahulečku, pěkný ptáčku,
nerob hnízda při chodníčku.
Rob hnízdečko při dolině,
při zeleněj bukovině.

EDUKAČNÍ KONCERTY

5. 10. | PO

1. KONCERT | 9:00 | RADNICE VALTICE – VALTICKÁ VINÁRNA

2. KONCERT | 11:00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE

6. 10. | ÚT

3. KONCERT | 9:00 | SYNAGOGA BŘECLAV

4. KONCERT | 11:00 | ZÁMEK MIKULOV

Trio Českého rozhlasu

Lukáš Pavlíček (hoboj)

Lukáš Dittrich (klarinet)

Libor Soukal (fagot)

Lednicko-valtický hudební festival pravidelně myslí také na svého dětského diváka. V sérii koncertů pro školy si letos budeme s dětmi povídat o hoboji, klarinetu a fagotu: jak tyto nástroje vypadají, jaké jsou mezi nimi zvukové rozdíly a jakým způsobem se na ně hraje. Řekneme si, jak pracuje hudebník a co obnáší příprava na koncert. A na závěr se při čtení pohádkového příběhu společně zamyslíme, co v nás hudba vlastně vyvolává? Jaké emoce? V rámci pořadu zazní skladby Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany, Wolfganga Amadea Mozarta a letošního jubilanta Ludwiga van Beethovena.

INVESTUJTE DO KOMERČNÍCH NEMOVITOSTÍ

Zhodnocení za rok 2019: **+4,58 %**
od spuštění: **+22,69 %**

**.CZECH
FUND** | ČESKÉ
INVESTIČNÍ
FONDY

www.czech-fund.cz

Výše uvedené údaje o výkonnosti se týkají minulého období. Historické výnosy nezaručují podobné výnosy v budoucnu. Investování do podílových listů je obecně spojeno s určitými riziky vyplývajícími zejména z povahy těchto investičních nástrojů, z právních předpisů a zvyklostí příslušných finančních trhů, resp. zemí. Investor nese plné riziko své investice, včetně možné ztráty. Prezentované zhodnocení v minulých letech je již očištěno o nákladovost fondu (TER), konečný výnos investice však může být ovlivněn v důsledku vstupního/výstupního poplatku, který musí investor v souvislosti s investicí do fondu provést. Informace jsou čerpány ze statutu fondu a webových stránek Liechtenstein Investment Fund Association.

Alca PLAST®

VYLADĚNÝ
ODPOČINEK
SE SPRCHOVÝMI
ŽLABY ALCA

www.alcaplast.cz

SEHRANÝ ORCHESTR ZAHRAJE I SLOŽITOU PARTITURU

30 + 70 = 100 let zkušeností

VOLVO

Chraňte nejen svou rodinu,
ale i její budoucnost

Způsob, jakým dnes cestujeme, ovlivňuje jejich budoucnost. Proto jsou všechna naše SUV dostupná i ve variantě plug-in hybrid. Zvolte jízdu v čistě elektrickém režimu s nulovými emisemi. Njen vaše děti to ocení.

41–55 g/km CO₂ | 1,8–2,4 l / 100 km

volvocars.cz

Kombinovaná spotřeba paliva: 1,8–2,4 l / 100 km, emise CO₂: 41–55 g/km.

Lotrinský
* * * * hotel

Společnost pro Moravský kras

LEDNICKO | VALTICKÝ
HUDEBNÍ FESTIVAL

DOPORUČUJE

UBYTOVÁNÍ & GASTRONOMIE

Region Břeclavska nabízí řadu skvělých hotelů, apartmánů, lázeňských resortů a kulinářských rájů. Ty nejlepší vám doporučujeme na webových stránkách festivalu v odkazu **Festival 2020 → Ubytování & Gastronomie.**

JAK SE K NÁM DOSTANETE

Nejlépe vlakem či autem. Pokud plánujete cestu ze zahraničí, doporučujeme využít letišť v Praze, Brně, Bratislavě a Vídni. Stránku s užitečnými odkazy na nákup jízdenek či letenek, kontakty na poskytovatele místní dopravy, mapy a GPS navigaci jsme pro vás připravili v odkazu **Festival 2020 → Jak se k nám dostanete.**

JAK SI UŽÍT SVŮJ POBYT NAPLNO

Festival nabízí nejen příležitost poslechnout si krásnou hudbu, ale zve vás do regionu protknaného architektonickými památkami, vinnými sklípky, krásnou přírodou či cyklostezkami. K tomu, abyste si svůj pobyt užili naplno, vám pomohou nejlépe turistická infocentra regionu. Jejich seznam s kontakty najdete v odkazu **Festival 2020 → Regionální infocentra.**

POTŘEBUJETE PŘESTO NAŠI POMOC?

Volejte či pište na Zákaznickou linku LVHF.
+420 774 710 621 | prodej@lvhf.cz
Po–Pá 9:30–16:30 (v době konání festivalu
jsme tu pro vás každý den od 8:00 do 18:00)
www.lvhf.cz

Předplatné Deníku se vyplatí!

S předplatným Deníku platíte méně, získáte více a navíc vše doručíme až k vám.

- **Nemusíte chodit do trafiky**
– Deník vám doručíme zdarma až domů
- **Aktuální, ověřené a užitečné informace**
z vašeho okolí, které jinde nenajdete
- **Zdarma řada příloh a magazínů**
– Sportovní deník, Bydlení, Hobby, Zdraví, Ženy, Víkend, TV magazín s televizním programem na celý týden.
- V případě předplatného na celý týden navíc získáte **10% slevu**
- **Spousta dávků** pro stávající předplatitele za věrnostní body. Vstupenky na výstavy nebo kulturní vystoupení, knihy, elektronika, vybavení domácnosti, dárky pro děti, pomůcky na zahradu a mnoho dalších.

Získejte
všechny výhody
již od 18 Kč
denně

K předplatnému Deníku nyní **ZCELA ZDARMA** elektronická verze kompletního vydání a k tomu navíc i aktuální zprávy na denik.cz.

Ke svému elektronickému Deníku se přihlásíte na webu epaper.denik.cz

Vyberte si dárek pro předplatitele na mojepredplatne.cz nebo telefonu 272 015 015.

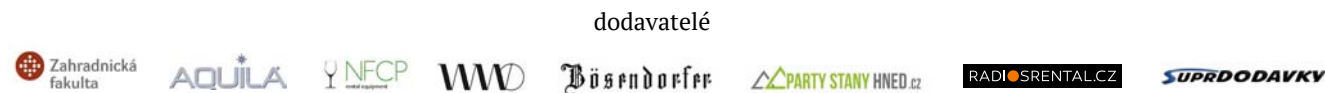
deník

ČTart každý den od 20 hodin
www.ctart.cz

LEDNICKO|VALTICKÝ HUDEBNÍ FESTIVAL DĚKUJE ZE SRDCE VŠEM SVÝM PARTNERŮM A MECENÁŠŮM.
BEZ VÁS BYCHOM NEBYLI TÍM, ČÍM JSME! DĚKUJEME

mecenáši festivalu
BS vinařské potřeby, Karel Mach, Jiří Balašík

LEDNICKO | VALTICKÝ HUDEBNÍ FESTIVAL

V pořadí 6. ročník LVHF, který se bude konat od 2. do 16. října 2021, se ponese ve znamení hudby italského génia Antonia Vivaldiho, od jehož úmrtí uplyne v příštím roce 280 let. Jedním z patronů Vivaldiho hudby byl také Joseph Johann Adam, princ z Lichtenštejna, na jehož dvoře skladatel působil jako „Maestro di cappella“, jak mimo jiné dokládá libreto opery *Farnace* z roku 1731. V poučené barokní interpretaci zahrají na festivalu hudbu tohoto benátského mistra a jeho současníků světově proslulé ansámblы a sólisté. Festival tentokrát nabídne vedle unikátních míst Lednicko-valtického areálu také speciální festivalový prolog 23. září 2021 v Zahradním paláci Liechtenstein, jehož sál patří mezi nejznámější skvosty barokní architektury ve Vídni. V prostorách paláce se nachází známá knížecí sbírka, která je jednou z největších a nejceněnějších soukromých uměleckých sbírek na světě.

Vydal: LVHF z. s.
Chaloupky 760/37, 690 06 Břeclav
+420 774 710 621, info@lvhf.cz
facebook.com/lvhf.cz | youtube.com/LVHFcz
www.lvhf.cz

Grafický design: Lucie Šípková
Supervize: Erika Partyková
Texty: Iva Nevoralová
Jazyková spolupráce: Kristina Vonková

FOTOGRAFIE

Umělci: Benedikt Renč (Jiří Partyka), Marco Borggreve (Pavel Haas Quartet), Radovan Šubín (Václav Hudeček, Lobkowicz Trio), Andreas Bitesnich (Janoska Ensemble), Ladislav Káňa (Johana Černohorská), Ondřej Jaroš (Markéta Janoušková, Cimbálová muzika Jiřího Janouška), Igor Paliatka (Čechomor)
Místa konání: Jan Miklín (Synagoga Břeclav, Státní zámek Lednice, Státní zámek Valtice), Palais Liechtenstein GmbH | Fotomanufaktur Gruenwald (Zahradní palác Liechtenstein), zámek-valtice.cz (Zámecké divadlo Valtice)
Žánrové fotografie: Jakub Hotař & Dušan Hanuš
Fotografie edukace: Teru Menclová
Ostatní fotografie: archiv LVHF a archiv umělců

Písmo: PlayfairDisplay, PT Serif
Papír: Křída MAT (obálka), LuxoArt® Samt (blok)
Tisk: MiniMaxStudio
1. vydání, 2020
Náklad 1500 kusů

Změna programu vyhrazena.

TÝM LVHF

Jiří Partyka (umělecký a výkonný ředitel LVHF)
Iva Nevoralová, Marie Holobrádková (PR & Marketing), Žaneta Bartová (zahraniční produkce), Erika Partyková (produkce), Hana Schmidt, Ctirad Trunečka (asistenti produkce), Marek Jaroš (logistika), Dominik Jícha (asistent produkce a PR), Lucie Šípková (grafik), Radka Šebková (ekonom), Lukáš Pavlica (muzikologický poradce), Kristina Vonková (jazyková spolupráce), Lilly Koppatsch, Jiří Čevela (překlady), Teru Menclová (foto), Mikuláš Pejcha (video), Jakub Mayer (videozáznam koncertů LVHF), Bohumír Stehlík (audiozáznam koncertů LVHF), LVAparters (promo video LVHF 2020), Stanislav Polanský (odborný konzultant), Jiří Mošňál (catering)